

SOLIDARITAT pàg 3

Més de 1.200 barcelonins als grups d'acollida que ajudaran els refugiats

FUNDACIÓ BCN COMERÇ pàg 19

Salva Vendrell: "Potser no tot el comerç que tenim a Barcelona pot subsistir, cal innovar"

línia nou barris

barcelona linianoubarris.cat · Març 2017 · Núm.79 · Difusió controlada per OJD-PGD: 14.567 exemplars mensuals

El petit comerç de Nou Barris és a la cua en inversió municipal

Dels 467.000 euros que el consistori va invertir el 2016 en projectes només 17.500 van anar parar al districte pàg 18

Foto: Neus Marmol

pàgs 12, 13 i 14

"L'Estat espanyol ens va en contra: no cal ser independentista per notar-ho"

Entrevista a Carles Puigdemont

President de la Generalitat de Catalunya

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

Administración de Fincas

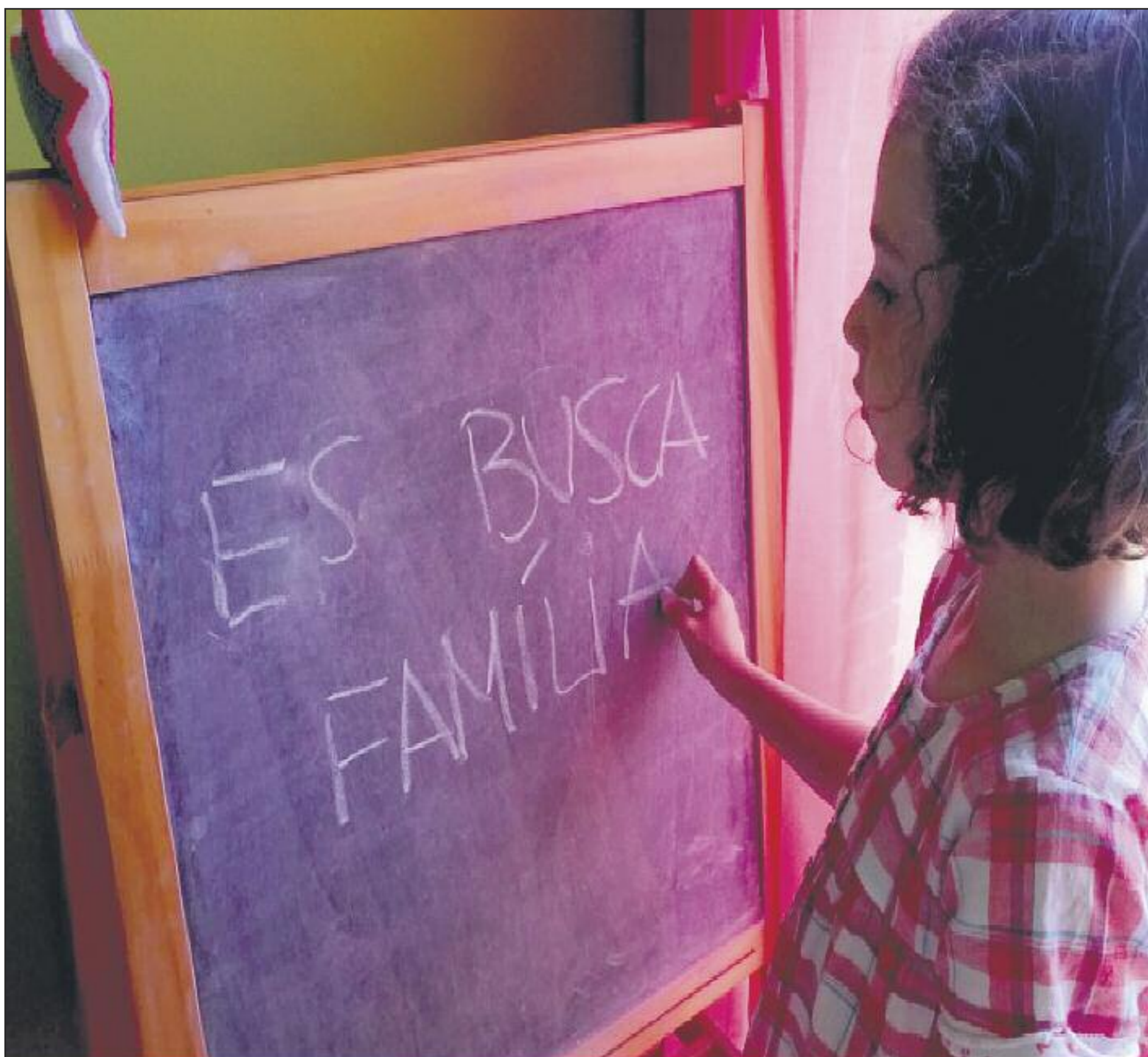
- Gestión arrendamientos (Pisos, locales...)
- Tasaciones
- Comunidades de propietarios
- Tramitación hipotecas
- Contratos de arras y arrendamientos
- Traspasos

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

WWW.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

Manifestació multitudinària a Barcelona el 18-F (esquerra), refugiats a Àustria (a dalt) i Homs, a Síria, destrossada per la guerra (a baix). Fotos: Twitter (@volemacolir) i ACNUR

Voler acollir i no poder

» Més de 1.200 barcelonins formaran part dels grups d'acollida del Programa Català de Refugi
 » CCAR: "Les xifres d'acollida són molt baixes; només s'acullen 3 persones per cada 10.000 habitants"

Neus Marmol
BARCELONA

1.248 barcelonins han respost a la crida del Programa Català de Refugi i s'han apuntat per ser mentors de refugiats. Formen part d'un total de 2.600 voluntaris d'arreu de Catalunya, que faran aquesta tasca mitjançant grups d'acollida a les persones refugiades que en formin part. Aquí cal afegir els milers de persones que van aglutinar-se a la manifestació del 18 de febrer sota el lema #VolemAcollir, convocada per la campanya Casa Nostra Casa Vostra, que, alhora, ja compta amb gairebé 122.000 adhesions.

Les xifres parlen soles: un gruix molt gran de la població vol posar el seu gra de sorra davant del

drama que estan vivint milions de refugiats d'arreu del món, coincidint a més amb els sis anys des de l'inici de la guerra de Síria.

De fet, els mateixos impulsors del programa s'han sorprès per l'èxit de la crida. "No esperàvem que ho sol·licités tanta gent, tenint en compte que només hem fet una roda de premsa", remarca Oriol Amorós, secretari d'Igualtat i Migracions del Departament de Treball i Afers Socials, a aquesta publicació. Amorós explica que "s'hi han apuntat persones de totes les edats, sobretot dels 80" i detalla que "un 70% són dones".

"Els mentors dedicaran quatre hores setmanals durant sis setmanes a acompanyar la persona refugiada en diferents àmbits: l'aprenentatge de la llengua, l'orientació i inserció laboral i la socialització", explica Amorós, el qual

afegeix que "cada grup tindrà un educador social que els orientarà, al qual veuran un cop al mes". A més, el programa inclou un ajut econòmic per a la persona refugiada que durarà un màxim de 12 mesos, revisable cada tres.

De moment, però, no se sap quantes persones es beneficiaran del programa català. "És gent que ve del programa estatal i a Catalunya n'hi ha 640", explica Amorós. "D'aquestes, podrien sol·licitar entrar al programa català unes 300 persones, que són les que no haurien aconseguit inserir-se en els 12-18 mesos que dura l'estatal i necessiten més temps", detalla.

Si fos així, doncs, el volum de mentors davant les persones refugiades que arribarien al programa català seria molt desproporcionat, tenint en compte que els grups d'acollida estan formats

per entre 3 i 5 persones. Segons les dades que proporciona Amorós, amb un màxim de 1.500 mentors ja es cobriria la demanda.

DENEGATS LA MAJORIA DE CASOS
 Davant d'això, sorgeix el gran problema d'aquesta crisi humanitària, que s'extrapola a escala mundial. Encara que hi hagi molta gent disposada a ajudar, l'acollida topa amb un carreró sense sortida: els estats estan denegant l'asil a la majoria de persones que el sol·liciten.

Segons explica Pascale Coissard, de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat, "el 2015 l'Estat espanyol va denegar el 70% de les sol·licituds d'asil o refugi". De tota manera, posa èmfasi a dir que el 2016 "el 67% de les resolucions han estat favorables". Però alerta que aquestes dades "es deuen

al fet que la majoria de sol·licitants són de Síria i és molt difícil denegar-les en aquests casos". A més, diu, "el conflicte sirianès ha fet que refugiats d'altres parts del món es quedin sense asil".

Coissard remarca que de les persones que van obtenir resolucions favorables l'any passat, "només 355 tenen l'estatus de refugiades, ja que de les 6.855 resolucions, 6.500 eren de protecció subsidiària, on no hi ha un tracte individualitzat". A això se suma que en aquest període es van acumular més de 20.000 sol·licituds sense resoldre.

Amb tot això, Coissard lamenta que "les xifres d'acollida són molt baixes" i puntualitza que "a l'Estat espanyol es van presentar només l'1,3% de les sol·licituds d'asil de la Unió Europea, és a dir, 3 per cada 10.000 habitants".

Amb amor i responsabilitat

... ADOPTA

El que ha estat abandonat

www.addaong.org Tel: 902 19 76 00

ong **adda**
 ANIMACIÓ D'ONGS DE 2010. AGRUPAMENTS D'ONGS

Un diari plural

► Interès nacional també pels drets humans

per Saoka Kingolo

A Catalunya s'està parlant molt de la crisi dels refugiats i de les respostes que s'esperen de les autoritats espanyoles i catalanes. El dinamisme de la nostra societat no ens permet quedar-ne al marge, però cal aprofitar l'avinentesa i plantejar a fons els nostres compromisos en defensa dels drets humans i de les causes humanitàries.

Sabem que Espanya no té massa voluntat per acollir refugiats, se salta els acords de la Unió Europea, i condemna milers de persones i famílies a situacions vulnerables, exposades al tràfic humà. Catalunya ha manifestat reiteradament voluntat i disposició d'acollir responsablement.

La plataforma d'entitats Casa Nostra, Casa Vostra ha aconseguit alçar la veu dels catalans a dins i cap a fora. Extraïem d'aquest èxit social que les necessitats personals quan són de caràcter universal, constitueixen el fonament de totes les lluites comunitàries, com la del dret d'una nació a viure lliure. D'aquí que els drets col·lectius combreguen naturalment

amb els drets individuals defensables indiferentment.

La correlació entre drets polítics d'una nació i drets humans és innegable per molt que l'Estat espanyol, per manca de voluntat política, no reconegui ni els uns, ni els altres. Però dels drets humans, bé primari i col·lectiu per excel·lència, neixen la resta dels drets de qualsevol societat.

A Catalunya els qui defensem la independència estem convençuts que els nostres drets individuals indueixen els nostres drets com a poble, i assumim que lluitar pel nostre alliberament es justificarà amb alliberaments personals compartits.

De la premissa que les lleis no es poden situar per sobre de la voluntat democràtica del poble, igualment la democràcia, no pot ser incompatible amb un dels valors més preuats de tota persona: el dret a la vida digna.

Per una societat plural com Catalunya, la vida digna dels seus integrants representa el mínim comú denominador dels esforços de construcció nacional, i per a aquesta noble tasca

de teixir una societat justa, solidària, moderna i pròspera, prevalen el deure de defensar el bé comú i el dret de socialitzar les necessitats.

La crida a totes les comunitats del país per participar en el repte vital i crucial de definir el futur i la identitat nacional requereix el sentit de corresponsabilitat. Així, conjuminar les causes humanitàries i de solidaritat amb l'interès nacional equival a assumir les necessitats ciutadanes sense exclusió.

Catalunya es troba en una cruïlla de camins per decidir la seva personalitat jurídica, i l'estructura estatal actual en fase d'expiració impedeix garantir les llibertats col·lectives. La clau resideix en el criteri de democràcia participativa, respectant els drets individuals contemplats de forma unitària, pressupòsit per a l'exigència de responsabilitats cíviques, socials o polítiques.

I la manera més pràctica de considerar els drets individuals de forma unitària és contemplar l'interès nacional des de la perspectiva dels drets humans.

Un diari participatiu

► Qui són els "colpistes"?

per Salvi Pardàs

A l'unionisme se l'hauria de portar a l'escola per aprendre un parell de coses bàsiques. Primer, la Constitució espanyola no respecta un dret humà fonamental, l'autodeterminació dels pobles. Per tant, el que és il·legal des del punt de vista del dret internacional és la mateixa Constitució. La clàusula de la "indivisibilidad" d'Espanya va ser escrita per impedir que Catalunya esdevingués mai un país lliure. Per tant, l'obligació dels catalans que ens estimem la nostra pàtria és saltar-nos la llei espanyola per poder construir una República de ciutadans lliures. Les revolucions es fan així i nosaltres, tots, ho segellarem anant a votar en referèndum. Si guanya el sí, la transició s'haurà completat i la monarquia passarà a ser ja un problema de l'estat veí, sentint-ho molt i desitjant als espanyols bona sort. Segon,

l'unionisme acusa l'independentisme de voler fer un cop d'Estat quan els únics cops d'Estat a Espanya (Felip V de Borbó, Miguel Primo de Rivera, Francisco Franco) els han portat a terme sanguinaris dictadors contravenint l'ordre democràtic, massacrant la població civil, imposant la llei per la força de les armes i vomitant el seu odi contra les aspiracions nacionals dels catalans. Un moviment pacífic amb profundes conviccions democràtiques i que l'únic que anhela és construir un país per a tots no pot ser acusat de "colpista". El cop d'estat vindrà si vostès, senyors garants de la unitat d'Espanya, decreten l'estat d'excepció, ens envien la Legió o El Ejército per esclafar urnes, ocupen la Generalitat o empresonen els nostres representants polítics. Tornin-ho a fer per enèsima vegada.

línia nou barris.cat publicitat **686 42 95 17**

Dipòsit legal: B 6766-2010

Línia Nou Barris no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

redacció: linianoubarris@comunicacio21.com
 publicitat: publicitat@comunicacio21.com
 administració: facturacio@comunicacio21.com

grup comunicació 21

amic EGM Difusió controlada 14.567 exemplars mensuals amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Actualitat a la xarxa

#DemanenDiàleg

#TragèdiaAlPort

#PrayForLondon

@roman_maxim: Puigdemont i Junqueras demanen diàleg a Rajoy abans que "sigui massa tard", en una carta conjunta a 'El País'.

@agustibranas: Algun expert/a a la sala que pugui explicar i/o aclarir el perquè del tràgic accident al port de Barcelona?

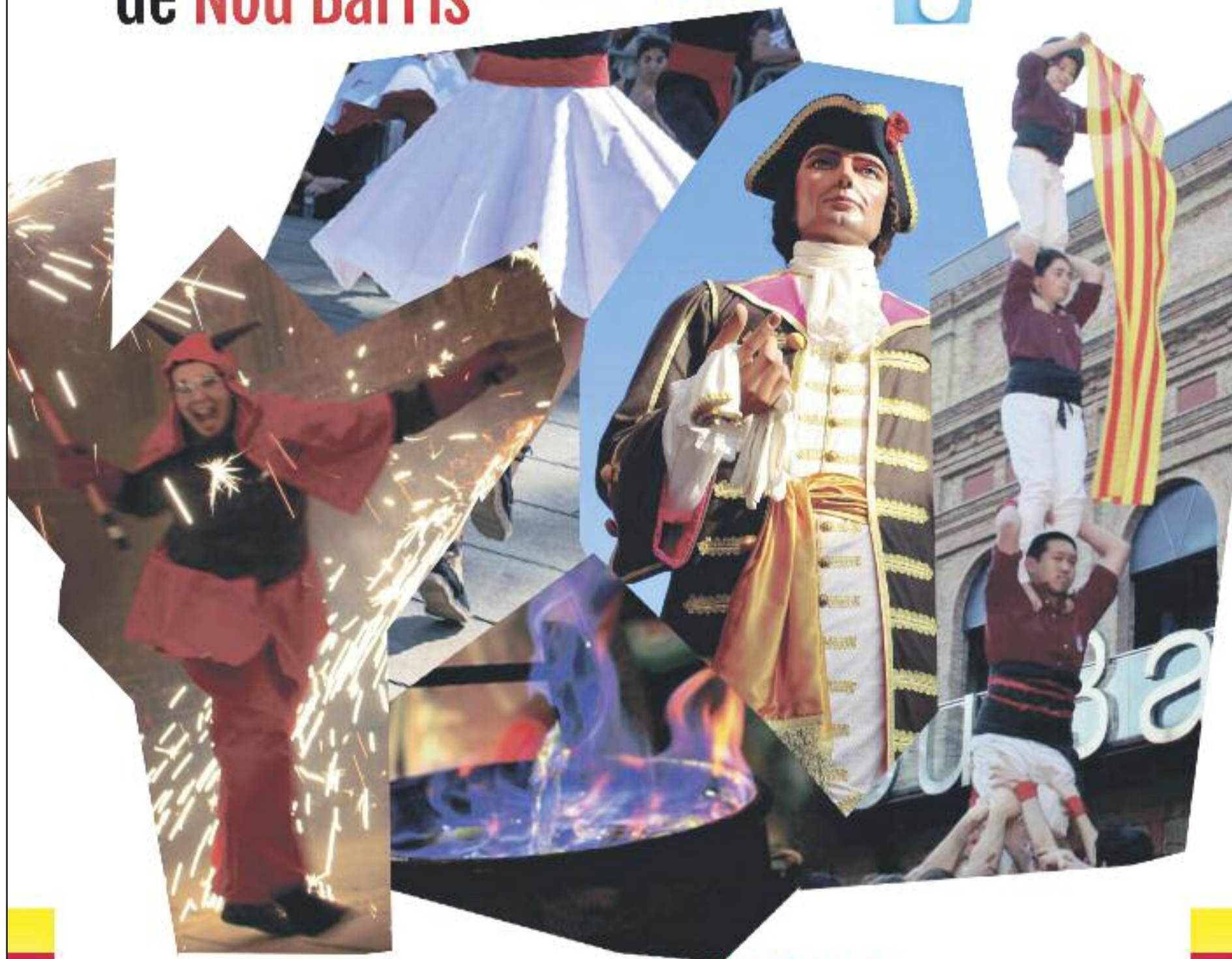
@elDavidMiquel: Descansin en pau les víctimes de l'atemptat de Londres. Entre elles un policia que ha perdut la vida enfrontant-se a l'atacant.

APLEGAT

Cultura Popular

21 i 22 d'abril
a la marquesina de Via Júlia
de **Nou Barris**

2017

Divendres 21 d'abril

18:30h - Comemoració de la Diada de Sant Jordi al Centre Cultural Els Propis (Via Júlia 201-203) amb l'actuació del grup de música tradicional "Els Pentigats"

Dissabte 22 d'abril

- 10:30h - Mostra d'elements folklòrics i ball de gegants
- 12:00h - Sardanes amb la Cobla La Nova Blanes
- 17:30h - Concert Coral. Societat Coral l'ideal d'en Clavé
- 18:30h - Concert de la Banda Simfònica de Requies Nou Barris
- 19:30h - Havaneres amb el Grup Mar i Vent
- 20:30h - Espectacle amb el Grup de Foc de Nou Barris

Organització:

Col·labora:

Amb el suport de:

Un diari obert

▶ Catalunya, país de poetes

per Jordi Lleal

Això ens ve de lluny. Ja a Tolosa de Llenguadoc, l'any 1323 s'instaurà un certamen literari que anomenaren Jocs Florals, on competien trobadors i poetes. Modernament, amb la Renaixença, s'instauraren els premis Englantina, Viola i Flor Natural. En diverses èpoques van desaparèixer i en les dictadures de Primo de Rivera i el general Franco es prohibiren les activitats culturals en català. A l'escola alguns vàrem conèixer la poesia en castellà, com era tot l'ensenyament. Per sort, les coses han canviat molt. Des de fa temps, la poesia catalana és més coneguda. Qui faci una volta pels mitjans informatius i les xarxes, si està interessat a seguir les novetats editorials de llibres de poesia, concursos, recitals, etcètera, s'adonarà que hi ha, malgrat les queixes de la gent del gremi, una gran

afició per tenir accés a la poesia. La poesia se la té com la germana pobra i minoritària de l'escriptura i massa vegades es tracta els lectors i aficionats a la poesia com a somiatruites, uns romàntics o ser uns beneïts. A l'Ateneu Barcelonès s'imparteixen cinc cursos de redacció de poesia amb una gran assistència i amb uns fruits molt profitosos. Diaris que publiquen llibres de poesia, certàmens, concursos, lectures de vegades acompanyades de música, tallers de poesia a les escoles... Són l'exponent que hi ha prou gent interessada en aquest art. Qui no ha escrit uns versos a qui estima, ha fet lectura de poemes a festes i enterraments o ha enviat Nadeses a la família i amics? Es pot concloure, sense por a l'error, que Catalunya és el país del món amb més poetes per quilòmetre quadrat.

▶ És així de senzill

per Enric Casulleras

Un Estat està format per un conjunt d'institucions que han de vetllar per solucionar els problemes col·lectius de la seva gent: prestar serveis públics, garantir ordre i justícia, construir infraestructures.

Una bona part de la població catalana ha arribat a la conclusió que l'Estat espanyol no està interessat a resoldre aquests problemes dels catalans, tot i que els catalans contribueixen com ningú a finançar les institucions espanyoles. L'experiència els diu que dins l'Estat espanyol sempre patiran greuges econòmics; que la seva llengua no serà defensada, i que la sanitat, l'educació i les rodalies seguiran patint un finançament amb insuficiència crònica. Amb tota la lògica del món, aquests catalans voldrien tenir un Estat amic, i com que a Espanya no el veuen possible, desitgen un Estat català.

Naturalment, hi ha altres catalans que no ho veuen així, i preferirien seguir com fins ara, dins l'Estat espanyol. Les dues posicions són igualment legítimes. Però com que en un

territori no hi pot haver simultàniament dos estats, caldrà triar.

Fins ara no hem pogut triar, perquè els estats, abans del segle XX, es conformaven a partir d'enfrontaments militars, matrimonis entre reis o atzars dinàstics. Al segle XX tampoc vam poder triar, perquè vam passar d'una dictadura (la de Primo de Ribera) a l'altra (la de Franco) amb un interludi molt crispant (la II República), i, en morir, Franco ho va deixar tot "atado y bien atado".

Però ara som al segle XXI, i tot això ha passat a la història. Al segle XXI, les societats democràtiques resolen aquestes qüestions sotmetent-les a referèndums democràtics. És així de senzill, i tot el món, dins i fora d'Europa, ho entén. Quan els partits polítics d'Espanya diuen que no en volen ni sentir parlar, demostren que segueixen amb la mentalitat del segle XIX: una mentalitat prepotent, d'arrels militars, autoritària. Una raó de més per votar a favor de separar-nos d'un Estat així.

Parlen els veïns

Què et sembla el pla econòmic que s'ha presentat per impulsar el districte?

per Toni Enguix

Gladys

"Molt bé, qualsevol iniciativa que persegueixi que la gent tingui possibilitats de guanyar-se dignament la vida és positiva. Crec que és interessant que l'Ajuntament faci esforços a districtes com aquest, perquè realment ho necessitem."

Fabián

"El que he sentit és que volen obrir una altra oficina per ajudar els veïns que estan a l'atur i que també s'encarregarien del manteniment dels espais públics del districte. Em sembla positiu i espero que això comenci a funcionar aviat."

Alejandro

"Sempre és positiu que l'Ajuntament destini recursos públics a temes així, que al cap i a la fi repercuteixen en els veïns i són un bé per al barri i per al districte. El que cal garantir és que els diners arribin on han d'arribar i que no es perdin pel camí."

Carolina

"Crec que això és el que ha de garantir l'Ajuntament: vetllar per protegir els barris amb menys recursos i ajudar les persones que es queden sense feina. Esperem que es posi en marxa de seguida i que arribi al màxim nombre de gent possible."

Opinió en 140 caràcters

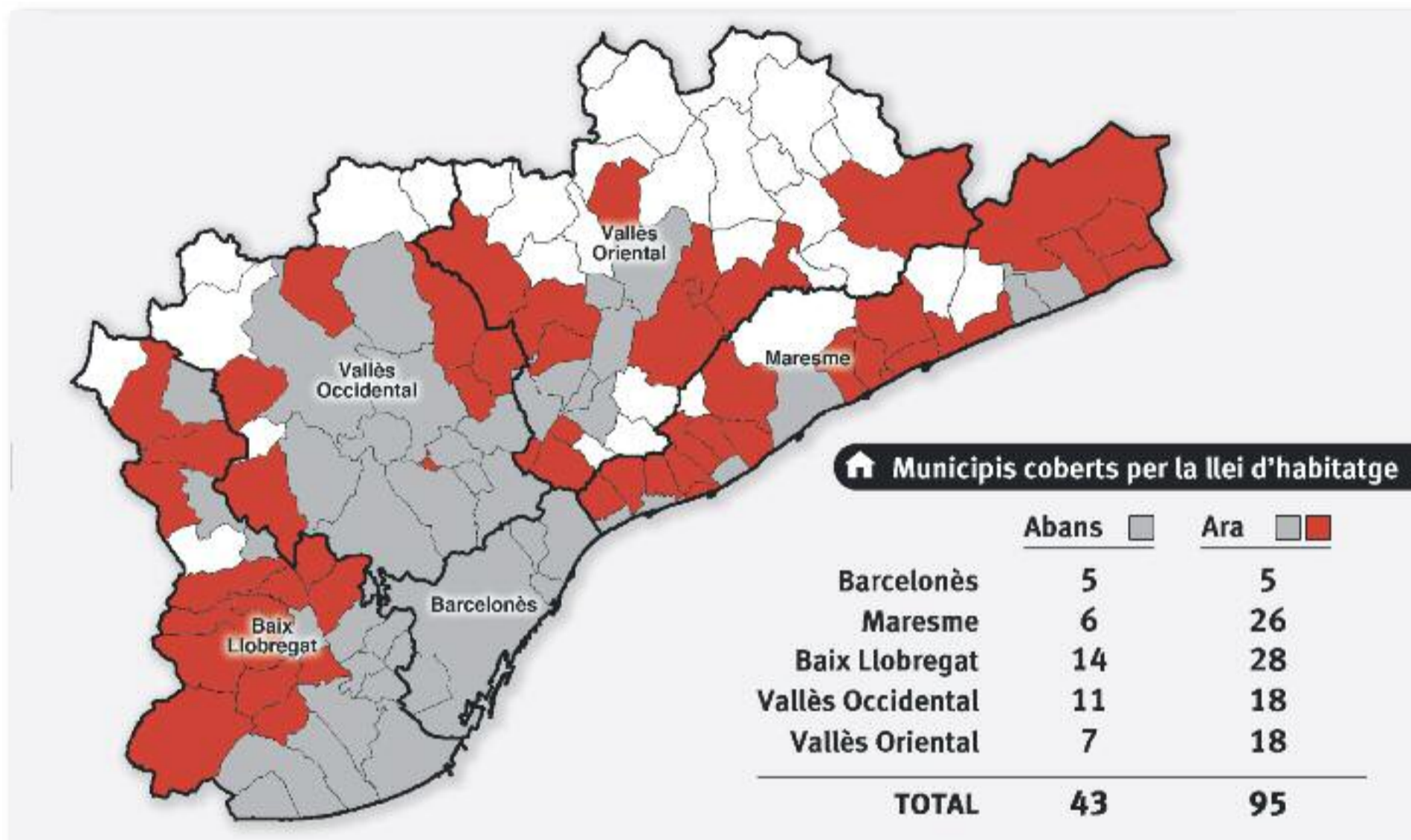
@toniara: "La resposta del govern espanyol a les peticions de Puigdemont i Junqueras evidencia la falsedat de l'operació diàleg".

@tonimarles: No entenc que al port de Barcelona no hi hagi un equip permanent de rescat per treballar en profunditats de 150 metres.

@SEPC_nacional: Mor Martin McGuinness, ferm defensor del poble. Llarga vida als guerrers, que la terra et sigui lleu!

Garantint el dret a l'habitatge

- » La nova llei de protecció del dret a l'habitatge per a persones en risc d'exclusió ja està en marxa
- » La normativa permet a les administracions disposar de més eines per evitar desnonaments

Els municipis de l'àmbit metropolità que la Generalitat acredita que tenen una alta demanda d'habitatge social s'han doblat amb la nova llei. Infografia: Línia

HABITATGE ▶ Catalunya torna a disposar d'una eina clau per garantir que ningú es quedi al carrer. La Llei 4/2016, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial, ja està en marxa. Amb la nova normativa, les administracions disposen de més instruments per ajudar les famílies que estan endeutades, ampliar el parc públic de pisos i evitar així els desnonaments.

Amb aquesta nova llei es dona, en paraules del Govern, "una resposta ràpida, necessària i de país" a la suspensió per part del Tribunal Constitucional (TC) de la normativa anterior, la Llei 24/2015, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. En concret, permet superar els tres elements clau de l'anterior normativa que quedaven suspesos pel TC: la mediació, el lloguer social i les expropiacions de l'ús dels pisos en cas de necessitat a municipis amb una alta demanda.

La llei va ser aprovada per unanimitat al Parlament el passat 23 de desembre i és fruit de la proposta elaborada pel grup de treball constituït per representants de la Generalitat, entitats municipalistes, el

Consell de l'Advocacia Catalana i l'Ajuntament de Barcelona.

MÉS COBERTURA

Una de les principals novetats de la normativa és que s'amplia el nombre de municipis on el Govern acredita que hi ha una alta demanda d'habitatge social. En concret, han passat de 72 a 234 a tot Catalunya, mentre que a l'àmbit metropolità, l'increment ha estat de 43 a 95. En

Amb l'impost de pisos buits es podran recaptar 20 milions

aquests municipis, el Govern podrà aplicar l'impost sobre pisos buits i recaptar fins a 20 milions d'euros.

Amb la nova normativa a la mà, aquests municipis tenen eines per poder intervenir en matèria d'habitatge i evitar l'exclusió residencial. En concret, poden expropiar temporalment l'ús dels pisos buits d'entitats financeres i grans propietaris per donar-los un ús social.

La llei també prioritza la mediació entre els bancs i les famílies amb sobreendeutament a causa de l'habitatge, amb la qual cosa es buscaran solucions per evitar que hagin de marxar de casa seva. En aquesta línia, s'estableixen mesures per reallotjar amb lloguer social famílies en risc d'exclusió i de ser desnonades.

Més de 1.100 tècnics d'habitatge i de serveis socials, responsables jurídics, així com càrrecs electes han participat en les set jornades de formació sobre les novetats de la llei i ja s'han constituït les vuit comissions de sobreendeutament, formades per representants del Govern, les entitats socials, advocats, ajuntaments i entitats financeres, que ajudaran les famílies més vulnerables.

COMPROMÍS DEL GOVERN

Per altra banda, la normativa recull el compromís del Govern de presentar, en un màxim de nou mesos, una llei per regular el lloguer a Catalunya. Aquesta futura legislació es basarà en els criteris del grup de treball sobre el lloguer impulsat per la Generalitat i que va presentar les seves conclusions al gener.

Les eines que aporta la llei

PISOS BUITS ▶ La norma possibilita expropiar l'ús de pisos buits d'entitats financeres i grans propietaris per donar-los una utilitat social durant un període d'entre 4 i 10 anys, emparant-se en la llei d'expropiació. Aquesta mesura compta amb una dotació de 14 milions, els quals aportaran a parts iguals els ajuntaments dels 234 municipis amb forta demanda d'habitatge social i la Generalitat. Es calcula que es podrà expropiar l'ús de 2.000 pisos buits.

REALLOTJAMENT ▶ La nova norma obliga les entitats financeres i grans propietaris a reallotjar famílies en risc de ser desnonades

amb un lloguer social durant tres anys ampliables a tres més.

MEDIACIÓ ▶ El nou text legal estipula la creació de comissions arreu del país que analitzaran els casos de sobreendeutament de famílies a causa de l'habitatge per trobar una solució. Seran les Comissions d'Habitatge i Assistència davant Situacions d'Emergència Social (CHASE). El Govern ha elaborat diverses guies de suport, per orientar els ciutadans, les entitats financeres i els ajuntaments a l'hora d'aplicar la nova llei, que es poden descarregar al web d'Habitatge de la Generalitat.

L'Ateneu Popular de 9 Barris va acollir el passat 18 de març una jornada de reflexió al voltant de la corrupció. L'acte va servir per presentar el llibre 'Llums i Taquígrafs, atlas de la corrupció als Països Catalans'. Posteriorment es va fer la representació de l'obra de teatre 'Hazte Banquero', dirigida per Simona Levi i interpretada per la companyia Conservas.

Nou Barris reivindica la igualtat mentre creix el masclisme

» El concert del Dia de la Dona es converteix en acte de rebuig a l'agressió a una dona embarassada que va perdre el seu fill

SOCIETAT ▶ El concert del Dia de la Dona que es va celebrar el passat dia 11 de març a la plaça Major es va convertir en un gran acte de rebuig al masclisme després de l'agressió que el dia abans havia patit una dona embarassada, que va acabar perdent el seu fill.

Així doncs, el concert va servir perquè la plaça, plena a vessar, que acull la seu del Districte es convertís en un clam contra una agressió que la mateixa alcaldessa Colau va qualificar "d'horrible". De fet, Colau va fer una crida el dia abans, a través del seu perfil de Twitter, a convertir el concert "en un gran acte de rebuig" al masclisme.

Imatge del moment de la lectura del manifest. Foto: Districte

DONA EMBARASSADA

L'agressió va tenir lloc a l'interior d'un domicili del carrer Francesc Bolós, al barri de Vilapicina i la Torre Llobeta. La víctima, una dona de 31 anys, va ser agredida de gravetat per la seva parella, un home de 33 anys de nacionalitat polonesa. La dona, també de nacionalitat polonesa, va quedar en estat crític per l'agressió, que va acabar provocant la mort del fill que esperava. Quan els Mossos d'Esquadra van arribar a l'edifici es van trobar la dona ferida d'arma blanca al portal mentre intentava fugir. Els agents de la policia van trobar el presumpte agressor atrinxerat en una habitació després d'haver-se autoleccionat amb la mateixa arma. Va ser detingut com a presumpte autor d'un homicidi en grau de temptativa.

Dos dies després de l'agressió la dona va començar a evolucionar favorablement de les fe-

rides de gravetat provocades per l'agressió. La parella, segons va informar el diari El Periódico, feia més d'un any que vivia en aquest carrer.

CONCERT FEMENÍ

Abans de l'inici del concert, al qual van assistir l'alcaldessa Colau; la regidora de Feminismes i LGTBI, Laura Pérez i la regidora del Districte, Janet Sanz, els assistents van fer un crit de rebuig unànime a l'agressió i es va llegir un manifest contra la violència masclista. Per la seva banda, l'Ajuntament, a través d'un comunicat, va denunciar que les agressions masclistes són "l'expressió més greu i devastadora d'una cultura de control, domini, i abús dels homes sobre les dones que ha imposat un model de masculinitat que encara és valorat, per part de la societat, com a superior".

Per la seva banda, l'espectacle en si, batejat amb l'eslògan

'Dones creadores', va ser un homenatge a les professionals de la cultura i va comptar amb la participació de quatre grups de diferent estil: Bad Gyal, Les Sueques, Monique Makon & The Soul Titoo's i La Otra. Al peu de l'escenari s'hi va poder llegir, en una gran pancarta, el missatge 'Ens volem vives'.

Bad Gyal és una jove cantant de Vilassar de Mar que ha revolucionat el gènere trap amb les seves lletres contundents i provocadores, cosa que va quedar clara durant el concert. Les Sueques, per la seva banda, van fer gala del seu pop festiu, mentre que Monique Makon, que és de Nou Barris, va interpretar temes clàssics de la música negra nord-americana acompanyada de The Soul Titoo's. Per últim, la cantautora madrilenya La Otra va actuar amb la poetessa sevillana Noelia Morgana per oferir els seus temes feministes amb un toc d'humor.

La mort de l'atractor d'una fleca a Porta, sense determinar

SUCCESSOS ▶ L'autopsia al presumpte atractor d'una fleca del passatge del Doctor Pi i Mollist, que va ser retingut per uns veïns, no ha pogut determinar la causa exacta de la mort. La investigació, però, continua oberta per aclarir les circumstàncies de la mort de l'home, de 47 anys i nacionalitat espanyola.

El que sí que ha pogut determinar l'autopsia és que el cos de l'home no presentava contusions, per la qual cosa es descarta que hagués pogut patir un linxament quan va ser retin-

gut pels veïns. En el moment dels fets l'home esperava a fora de la botiga, amb un casc i un passamuntanyes posat, mentre un altre home cometia l'atracament. Primer un veí, que era la parella de la treballadora de la fleca, va poder retenir el lladre després de sentir uns crits. Va ser llavors quan més veïns, alertats pels crits de socors, van presentar-se davant la fleca i van retenir la víctima.

Tant la víctima com l'altre atractor havien comès un altre robatori la mateixa setmana.

L'Ajuntament presenta un pla per fomentar l'ocupació

Sanz i Pisarello van presentar el pla el 10 de març. Foto: Ajuntament

ECONOMIA ▶ L'Ajuntament va presentar el passat dia 10 de març el primer Pla de Desenvolupament Econòmic de Nou Barris 2016-2021, que té com a objectiu, tal com expliquen des del consistori, "fomentar l'ocupació de qualitat i alhora potenciar el desenvolupament de l'economia de proximitat i de projectes d'economia social i solidària".

El pla, que preveu posar una atenció especial als col·lectius en situació de vulnerabilitat, traça un full de ruta de cinc anys que

preveu fomentar quatre sectors "prioritaris i amb potencial", que són els següents: el treball de cures i atenció a les persones; els projectes de lleure, esports, cultura i educació; els oficis de reparació, manteniment i confecció i la sostenibilitat a través d'activitats de conservació del medi ambient i de l'economia circular.

Segons la regidora Janet Sanz, l'Ajuntament "ha de treballar per l'enfortiment de drets i oportunitats", especialment en aquells districtes que presenten "un atur més alt".

El teu Línia a **facebook**

segueix-nos!

facebook.com/liniaxarxa

20 edicions de proximitat

UNA PORTA OBERTA PER PAGAR EL LLOGUER O LA HIPOTECA

Perquè comptes amb **ajuts** i eines per **fer front al lloguer o a la hipoteca**.

Estem molt a prop teu per garantir el dret a l'habitatge. Adreça't a la teva **Oficina Local d'Habitatge**.

**UNA PORTA OBERTA
A L'HABITATGE**

Més informació a
habitatge.gencat.cat

**Generalitat
de Catalunya**

El Festival Sopos del Món envia un missatge contra les fronteres

Una imatge del Sopos del Món d'enguany. Foto: Twitter (@anasurra)

FESTIVAL ▶ La Via Júlia va acollir el passat 26 de març la 13a edició del Festival de Sopos del Món Mundial, que un any més va aconseguir treure al carrer un gran nombre de veïns del districte.

Enguany el festival tenia com a objectiu llençar un missatge contra "les moltes fronteres" que actualment hi ha al món i que eviten que tothom, tal com han explicat els organitzadors del festival tingui "les mateixes oportunitats per accedir a uns drets que s'estan convertint en mercaderia en un món de privilegis i fronteres". Tal com ja

havia passat en anteriors edicions, va ser un èxit tant de públic com de participació.

Des de l'organització han explicat que el motiu de l'elecció d'aquesta temàtica també és denunciar que "milers de persones han mort o tenen aturat el seu projecte de vida a les fronteres europees", al mateix temps que afegeixen que "les que han pogut creuar estan patint una injustícia diària". Al llarg del dia el públic, que va poder gaudir d'una magnífica jornada de sol, va poder tastar una gran varietat de sopes provinents de més d'una vintena de

països, com ara Alemanya, Bèlgica, Bolívia, Equador, Itàlia, Nigèria, Pakistan, Perú, Romania, Turquia o Senegal. A banda d'aquestes sopes, també hi va haver les sopes originals del festival, com ara la sopa dels sabors del món, la sopa dels 40 anys de l'Ateneu Popular, la sopa senzilla per a treballadors i/o aturats o la sopa amb gust de nou Kasal.

Tot plegat va estar acompanyat d'una batucada, del circ amb el duet Latte Makiatto i l'espectacle 'Step Show' i l'actuació de l'escola de blues de Nou Barris.

Els millors curtmetratges socials passen per Nou Barris

CINEMA ▶ L'Ateneu Popular 9 Barris i el Casal de Joves de la Prosperitat van acollir entre el 21 i el 26 de març la 13a edició del Festival Internacional de Curtmetratge Social 'Solo Para Cortos 2017'.

Enguany el festival va rebre un total de 1.836 curtmetratges procedents d'arreu del món on es podia apreciar la diversitat social i cultural del planeta i que, al mateix temps, tenien en comú

la presentació de diferents realitats socials.

Els guanyadors dels quatre guardons van ser els següents: el Premi Ficció va ser pel curt 'Samira', de Charlotte A.Rolfes; el Premi Documental se'l va endur 'Boxgirls', de Jaime Murciego; el Premi Prima va recaure en 'Victor XX' de Ian Garrido i el Premi del Públic va anar a parar a Sonia Madrid i María Guerra per 'Una vez'.

L'escola Antaviana també es convertirà en institut

ENSENYAMENT ▶ L'escola Antaviana es convertirà en escola-institut a partir del curs que ve. El centre acollirà dues línies d'ESO i progressivament anirà creixent fins a cobrir tots els cursos.

Des del Districte expliquen que l'objectiu és "afavorir la continuïtat del projecte educatiu", que acull alumnes amb discapacitats físiques, psíquiques i/o sensorials. A banda, la resta d'alumnes que facin la secundària al mateix centre podran continuar amb la tasca en xarxa amb les entitats i equipaments de barri i amb les iniciatives culturals com la que

està relacionada amb la granja de l'escola.

NOU EDIFICI

L'ampliació del centre provocarà que es construeixi un nou edifici de quatre plantes, que acollirà aules, el laboratori i un gimnàs. L'edifici, però, no serà un espai separat de l'actual escola, sinó que serà una extensió, ja que la idea del centre és convertir-se en una sola escola i que l'alumnat es barregi per compartir projectes.

Amb aquest projecte, l'Antaviana es convertirà en el segon institut de les Roquetes després del Turó de les Roquetes.

Opinió

Independència, transitorietat i recerca de la felicitat

La Llei catalana garantirà tot el que calgui perquè la nostra societat funcioni ordenadament si surt el 'sí' al referèndum

A la Declaració d'Independència dels Estats Units se citen els drets de la vida, la llibertat i la recerca de la felicitat com a drets de totes les persones. Es diu que per garantir aquests drets es creen els governs dels pobles, que obtenen la seva legitimitat del consentiment dels governats. "Volem ser lliures i feliços". L'any 2002 els economistes Bruno Frey i Alois Stutzer van comprovar que a Suïssa, als cantons on es feien més referèndums, les preferències ciutadanes coincidien més amb les polítiques públiques, i tot plegat augmentava el benestar, la felicitat de les persones.

En aquests moments les institucions catalanes són de forma majoritària favorables a la independència per voluntat dels votants, i treballen per aconseguir que la decisió definitiva es pugui prendre democràticament a les

urnes. A diferència del que ha passat al Canadà o al Regne Unit, a Espanya el Tribunal Constitucional ha fet una interpretació constitucional contrària al referèndum. Per això, el full de ruta vigent preveu l'elaboració d'una Llei de transitorietat jurídica catalana on es regulin els aspectes necessaris per a la seva celebració d'acord amb els requisits internacionals, i tot el necessari per a la transició cap a un Estat català, si aquesta és la voluntat de la majoria de la població. També es tracten ja d'altres lleis importants en aquest sentit, com el Codi tributari de Catalunya o l'Agència Catalana de Protecció Social.

La Llei de transitorietat, també nomenada Llei de règim jurídic català, serà semblant al que ja s'havia plantejat a Escòcia com una constitució provisional. Aquí, a casa nostra, ha de servir tant per poder fer el referèndum

com per gestionar la transició si surt el "sí" a la independència. Per això ha de regular la nacionalitat i el territori, la successió d'ordenaments i administracions, els drets i deures dels ciutadans, les institucions, el poder judicial i l'Administració de justícia, el finançament, el referèndum i el procés constituent, a més de les disposicions finals i de desconexió necessàries. Tot el que calgui perquè en tot moment la nostra societat segueixi funcionant ordenadament i garantint els drets de la ciutadania. Al cap i a la fi, les normes jurídiques són les que la pròpia societat reconeix com a justes i les compleix i observa com a tals. Només podem dir que tenim un Estat de Dret si hi ha protecció dels drets de la gent, inclosos els drets de participació, i això és el que es pretén amb l'elaboració de textos on es possibilitin

aquests drets individuals d'exercici col·lectiu, com són els referits al dret a vot en democràcia.

El pensament independentista pacifista és perfectament legítim en democràcia, com ja ha assegurat el Tribunal Europeu de Dret Humans en nombroses sentències des dels anys noranta. La pretensió de l'Estat espanyol de judicialitzar aquesta voluntat, imputant penalment a membres del Govern i del Parlament per seguir els mandats democràtics de la ciutadania, no pot material-

ment imposar-se davant d'una població que té llibertat d'expressió i que vol participar en els afers públics del seu país. L'èxit del procés és ara en mans de la població catalana i de fet sempre ha estat així. Estem parlant del poder de prendre les decisions que ens afecten a la vida diària de la nostra comunitat. Parlem, en definitiva, un cop més a la història, de la recerca de la felicitat.

Dolors Feliu. Jurista. Membre del Col·lectiu Praga.

Contra la pobresa energètica

» Entren en funcionament els dos Punts d'Assessorament Energètic (PAE) de Nou Barris
 » Els veïns hi poden informar-se, assessorar-se i gestionar reclamacions a les companyies

Els Punts d'Assessorament Energètic formen part de la lluita contra la pobresa energètica. Fotos: Ajuntament

DRETS ENERGÈTICS ▶ La pobresa energètica, la impossibilitat de fer front als pagaments de les factures de l'aigua, la llum i el gas, és una llosa que pateixen alguns veïns de Nou Barris.

Per lluitar contra aquesta realitat l'Ajuntament ha posat en marxa els Punts d'Assessorament Energètic (PAE). En el cas del districte n'hi ha dos: un al barri del Verdun, al casal de barri situat al número 2 del carrer Luz Casanova, i l'altre al Centre Cívic de la Zona Nord, al número 14 del carrer Vallcivera. Els PAE –Nou Barris és l'únic districte on n'hi ha dos– tenen, principalment, dues funcions. La primera és oferir informació i assessorament a qualsevol veí de Nou Barris que ho demani. La segona és gestionar les reclamacions a les companyies subministradores.

En aquest sentit, si una persona rep un avís d'impagament i no pot assumir la factura es pot dirigir al PAE que tingui més a prop. Allà avaluaran la seva situació i s'iniciarà el procediment per evitar que la situació empitjori. Si la situació és més greu i la persona afectada ja ha rebut un avís de tall de subministrament també pot

acudir al PAE, perquè, un cop verificat el risc d'exclusió residencial, se li prepari un informe que servirà per suspendre qualsevol ordre d'interrupció del subministrament. Al cap d'un any de l'emissió de l'informe l'empresa subministradora pot demanar que la persona afectada acrediti que la situació de risc d'exclusió encara persisteix.

A banda d'aquests dos escenaris, n'hi ha un de tercer més greu pel qual des del PAE també es poden

Nou Barris és l'únic districte on hi ha dos punts informatius

oferir solucions. Si el tall de subministrament ja s'ha produït, l'afectat ha de dirigir-se de manera presencial al PAE. El personal del punt oferirà ajuda a l'afectat per tal que se li restableixi el servei i poder tramitar la sol·licitud de l'informe que acreditarà la situació d'exclusió residencial.

Des de l'Ajuntament recorden que les empreses de subministra-

ment tenen l'obligació de mantenir el servei a les persones en situació d'exclusió residencial. Al mateix temps, en tots els escrits relacionats amb un tall de subministrament, la companyia elèctrica té l'obligació d'informar els afectats sobre la protecció legal de què disposen, les tarifes socials i els ajuts a què la persona té accés i els serveis de mediació i arbitratge.

Totes aquestes actuacions es poden dur a terme gràcies a la Llei 24/2015 que va aprovar el Parlament el juliol de l'any passat amb el vot favorable de tots els partits. La llei vol garantir que no es faci cap tall de subministrament a les persones o famílies en risc d'exclusió residencial.

SANCIONS

En aquest sentit, l'Ajuntament pot establir multes d'entre 3.000 i 100.000 euros en el cas que les companyies subministradores d'electricitat, aigua i gas incompleixin les seves obligacions en matèria de drets energètics. Si un ciutadà considera que la companyia ha incomplert alguna de les seves obligacions en matèria de drets energètics ho pot fer saber al PAE i l'Ajuntament podria acabar imposant una sanció.

“Un instrument potent”

PRESENTACIÓ ▶ El passat dia 27 de febrer es va fer la presentació dels dos PAE del districte al Casal de Barri de Verdun. Hi van ser presents les regidores Laia Ortiz, tercera tinent d'alcaldia i regidora de Drets Socials, i Janet Sanz, cinquena tinent d'alcaldia i regidora de l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat i també del Districte de Nou Barris.

Quatre dies abans, Ortiz va fer una compareixença davant dels mitjans per valorar el primer mes de funcionament dels 10 Punts PAE que hi ha al conjunt de la ciutat. La

tercera tinent d'alcaldia va destacar que “les dades demostren l'eficàcia dels PAE per fer complir la llei i per millorar l'estalvi i l'eficiència energètica de totes les llars, però també la necessitat d'aquest servei municipal”.

Sobre aquestes oficines d'informació, Ortiz també va afirmar que són un “instrument potent” que permet “reequilibrar el poder davant unes companyies que han abusat de la seva situació de poder i que en moltes ocasions només han actuat quan l'Ajuntament s'ha mostrat exigent”.

“L'àrea metropolitana és una estructura d'Estat: ens juguem el futur aquí”

Carles Puigdemont

President de la Generalitat

Arnau Nadeu

Fotografia: Neus Marmol

Arribem a primera hora de la tarda al Parlament. És dia de sessió plenària. A la planta noble, les corredisses per anar a votar quan sona la campana se succeeixen. Les converses de passadissos també. I enmig d'aquesta atmosfera ens rep el president Puigdemont. Parlem en clau local durant una hora i mitja. La proximitat com a fil conductor.

Ja fa setmanes que va complir el seu primer any de mandat. Quina nota es posa en clau metropolitana?

No em poso nota. Crec que no ens l'hem de posar nosaltres. Ens poséssim la que ens poséssim no seria creïble. Si la tiréssim massa avall, la gent diria que és falsa modestia. Si la tiréssim massa amunt, es diria que és sobrevaloració. La nota l'han de posar els ciutadans i, sobretot i en particular, els alcaldes i alcaldesses d'aquest territori.

Amb tots ells ha demostrat tenir-hi una bona sintonia. Per exemple, l'alcalde de l'Hospitalet,

Núria Marín, ens deia en una entrevista que fa un any el diàleg amb la Generalitat “no era possible” i que des de la seva arribada a la presidència sí que ho és. Què ha canviat?

No ho sé, perquè no puc respondre per quina era la relació fa un any i què és el que fa explicable que hi hagués la situació que hi havia. Segur que hi ha arguments per a tots els gustos.

Potser el seu passat d'alcalde és un factor diferencial que explica el canvi.

El que és cert és que jo em continuo sentint alcalde. Quan vaig a un municipi empatitzo directament amb l'alcalde o l'alcaldeessa, al marge del color polític que tingui. Perquè sé que tots ells han estat al capdavant de la societat en uns moments molt difícils i que són els primers responsables que el sistema no hagi caigut. Per tant, s'ha de ser solidari amb ells, perquè, de fet, difícilment tenim agendes gaire divergents de país.

Ah no?

El que preocupa un alcalde o alcaldessa preocupa el president de la Generalitat. I per això jo em poso a disposició de tots els ajun-

taments, que són la primera línia de defensa de l'Estat del benestar. Fer-ho forma part de la meva convicció, que a més a més ve alimentada per aquesta vocació d'alcalde que jo no he deixat de tenir. La mirada d'alcalde no es perd mai.

“La independència no és l'objectiu, és l'instrument per tenir un futur millor”

Refer ponts amb l'àrea metropolitana ha estat i és una de les seves prioritats?

És una prioritat de país. L'àrea metropolitana és una estructura d'Estat. No hi pot haver futur de progrés per a Catalunya sense la realitat metropolitana, que està cridada a jugar un rol aglutinador i vertebrador potentíssim. Tant si ens ho mirem des d'un punt de vista econòmic com de coneixement, d'agenda social... L'àrea metropolitana en el seu conjunt és un pilar fonamental. Catalunya es juga el seu futur aquí.

Sobretot en termes econòmics, per descomptat.

La part del PIB de Catalunya que es concentra en aquest territori és immensa, i la potencialitat que té també. Només que analitzem el teixit de centres de recerca i de coneixement públics i privats ja ens en fem la idea. És un dels grans districtes europeus. Per tant, aquesta vocació europeista que té tot l'entorn metropolità és el factor que el Govern no només vol acompanyar, sinó també potenciar. Comptem plenament amb el rol que ha de jugar tot aquest territori en la construcció de la Catalunya del futur.

Entenc que fa referència a la Catalunya independent que vostè desitja, però estem parlant d'un territori on, tradicionalment, l'independentisme ha arrelat poc.

No ens obsessiona fer créixer la base independentista a l'àrea metropolitana. El que és important és que compartim allò que ja sabem que existeix: el captament democràtic. Diguem-ho d'una altra manera. Durant moltes dècades, l'autonomisme ha governat regions de Catalunya netament independentistes i no ha passat res. És a dir, el tema no va de ser o no

ser independentista, o de ser o no ser autonomista. Tothom pot contribuir a la defensa i al sosteniment del país. Jo no tinc cap dubte que els ciutadans de l'àrea metropolitana ja ho fan al mateix nivell que la resta i que ho seguiran fent, hi hagi una majoria política d'un sentit o d'un altre. Perquè per sobre de tot, el que sí que és indiscutible és el seu compromís democràtic.

La defensa del dret a decidir.

Exacte. Totes les enquestes que es publiquen sobre quina és la percepció dels catalans respecte del dret a decidir indiquen que la immensa majoria, el 80% i de vegades més, estan d'acord a fer un referèndum. I això no prejutja que estiguin a favor o en contra de la independència.

Més aviat sembla que estan dividits, en aquest sentit.

Això és secundari, quan parlem de respecte al dret a decidir. El que és important és aquesta voluntat de resoldre i de voler construir un esdevenidor comú a partir de la democràcia. I aquí no hi ha diferències. És igual la Catalunya metropolitana que la Catalunya no metropolitana. La Catalunya central que la Catalunya perifèrica. És igual. El capteni-

- **Molta gent veu amb por el camí cap a la independència, president.**
- **És clar, perquè hi ha una maquinària per atemorir. Es diuen ridiculeses grotesques.**
- **Molts ciutadans se les creuen.**
- **No ens han de tremolar les cames. Val molt la pena construir un nou país.**

ment és el mateix. I això és una de les coses de les quals com a país ens hem de sentir més orgullosos. Hi ha una solidesa de la convicció democràtica, es pensi el que es pensi, que és el que fa fort el moviment del dret a decidir.

Això no li qüestiono.

[Fa una pausa]. Per tant, tot plegat és el que ens fa sentir molt esperançats pel que fa a la construcció d'aquest país. Al costat d'aquest 80% llarg de gent que totes les enquestes diuen que vol un referèndum, hi ha gairebé la mateixa xifra de ciutadans que acceptarien el resultat d'aquesta votació. I això són tant els del sí com els del no. Què vol dir, doncs? Que som una societat no només profundament democràtica, sinó també profundament unida entorn de la idea de resoldre les legítimes diferències polítiques a través del vot.

En tot cas, des del món independentista es vol fer un referèndum per guanyar-lo, i això passa per fer créixer la base que dona suport a l'Estat propi a l'àrea metropolitana. Què s'ha de fer?

Explicar que l'objectiu no és la independència. La independència és un instrument, com pensàvem que podia ser-ho l'autonomia, per al desenvolupament de les persones, dels col·lectius, de les empreses, de les famílies. Però ho hem intentat i hem vist que el vehicle, l'autonomia, ja no era útil. Al revés, anava perdent capacitat de res-

posta davant dels problemes i les demandes de la gent. Tant si parlem de mobilitat, de la qual l'àrea metropolitana n'és deficitària, i de quina manera, com si parlem d'habitatge, de pobresa energètica, de refugiats, de salut... L'instrument autonomia ha caducat. A més, està en mans d'un Estat, governat pel PP durant molts anys i cridat a ser-ho per la dreta espanyolista durant molts més, que es dedica a anar reduint les competències i la capacitat financera de l'autonomia. Per tant, què li diem a la gent?

Que cal un Estat independent?

Que per seguir prestant bons serveis i garantir el futur dels fills i nés de tots els catalans que viuen i tre-

“Ningú et demanarà que et deixis de sentir espanyol per construir i participar de l'Estat català”

ballen a Catalunya, ens cal un instrument modern i nou. I aquest instrument es diu Estat: Estat independent. Però és un instrument. L'objectiu continua sent el mateix. Així com al principi l'autonomia va donar resposta a les esperances de molta gent i va poder desplegar una xarxa de centres de salut, edu-

catius i d'infraestructures territorials i comarcals molt poderosa, l'Estat és l'instrument que pot donar resposta als desafiaments del segle XXI.

Expliqui's.

L'exigència de la societat catalana, cada vegada més internacionalitzada, que sent propis els desafiaments com el canvi climàtic, les crisis humanitàries i la lluita per la democràcia i la pau al món, fa necessària un altre instrument. Hi ha un desig d'insubornable modernitat en tots els catalans, pensin el que pensin. De país modern, diguem-ne. I per donar resposta a aquesta aspiració de modernitat, que històricament sempre ha tingut Catalunya, avui l'instrument es diu Estat. És l'explicació d'això el que farà que molta gent entengui que, tingui la identitat que tingui, cosa que és innegociable, l'instrument per respondre i donar esperança i oportunitats de futur es diu Estat propi.

Vostè parla d'esperança i d'oportunitats, però molta gent veu amb por el camí cap a la independència. I no sé si la via unilateral per arribar-hi hi ajuda gaire.

La por paralitza. És un instrument al servei del conservadorisme més retrògrad, del poder clàssic, que amb la por en fa prou per paralitzar. Però crec que a això ens hi hem de sobreposar tots. Jo el primer, com a president, però seguidament tothom. Aquí no ens han de tremolar les cames. Perquè val la

pena, val molt la pena, que intentem construir un país en el qual puguem sentir que l'Estat no ens va en contra, com passa ara.

No tothom comparteix aquesta visió.

Bé, jo crec que avui a Catalunya no cal ser independentista per percebre que l'Estat espanyol ens va en contra. Qui agafa el tren cada dia sap de què parlo, per exemple. Però és veritat que cal tenir coratge per sobreposar-se a les campanyes de la por que ens fan. Que si podrà la pensió, que si no podrà anar a visitar els teus parents de fora, que si no podrà parlar en castellà... Un seguit de ridiculeses grotesques, vaja.

Però que molta gent es creu.

És clar, perquè hi ha tota una maquinària de propaganda orientada a la política de la por. I no hi ha res més allunyat de la llibertat i de la democràcia, siguis independentista o no, que la por i l'actuació encaminada a construir una narrativa per atemorir la bona gent. És injust, a més a més. Perquè és clar que la gent pot tenir motius per estar preocupada... ¿Però que no ho està ja avui en dia per les pensions, per exemple? Qui espanta les pensions avui? No és pas l'independentisme. És un Estat espanyol que va buidant la guardiola d'una manera que tothom sap que posa en risc el sistema. I això no ho està fent l'independentisme. Ho està fent l'unio-nisme.

Potser s'hauria d'explicar millor, doncs.

El que ens agrada explicar sempre és que l'Estat català del futur no pot cometre l'error de l'Estat espanyol, el qual té territoris que senten que els va en contra. L'Estat català ha de ser el de tots els catalans, pensin el que pensin. Se sentin espanyols o se sentin d'un altre origen, perquè això és innegociable. Però l'Estat l'han de sentir com a propi.

Com s'aconsegueix això?

Garantint que quan necessitin de l'Estat un bon servei de Rodalies, el tinguin. Que quan necessitin de l'Estat unes bones pensions, les tinguin dignes. Que quan necessitin de l'Estat un bon salari mínim, el tinguin. Que quan necessitin tot un seguit de prestacions per competir amb altres territoris europeus

on la seva administració sí que els ajuda, l'Estat respongui. Que quan exigeixin un model energètic amb uns preus de l'energia adequats, l'Estat hi sigui. Amb tot, un Estat que vetlli pels interessos de tots els catalans i que no els preguntin de quina manera pensen. Avui sabem tristament que l'Estat espanyol sí que ens pregunta si som d'una manera o d'una altra, com ha demostrat amb les beques, per exemple. ¿Per què els estudiants catalans han hagut de rebre més tard que la resta d'estudiants d'Espanya l'import de les beques al qual tenien dret?

Vostè què creu?

Per què són catalans? Aquest error que comet l'Estat espanyol de dir-nos que, per ser espanyols, primer hem de deixar de ser catalans, nosaltres no el cometrem. Aquest és el gran atractiu de construir un nou Estat independent: que el pot fer la gent, pensin el que pensin. No cal ni tan sols sentir-se catalanista per poder participar en la decisió de com serà l'Estat que governarà la teva vida. No cal. No estem davant la construcció d'un Estat iden-

“Qui espanta les pensions avui és l'Estat espanyol, que les posa en risc buidant la guardiola”

titari. Ningú et demanarà deixar-te de sentir espanyol per construir i participar activament de l'Estat català. No t'ho demanarà ningú. Al contrari, serà un Estat modern.

N'hi ha prou amb aquesta argumentació per vèncer la por de la qual parlàvem abans?

Bé, jo crec que aquesta és la fortalesa en la qual podem basar-nos per desconstruir les campanyes de la por. Per lluitar contra la propaganda injusta dissenyada per espantar la bona gent d'arreu del país. I és aquesta fortalesa la que també explica la força, encara ara, del nostre moviment, malgrat tenir-ho tot en contra.

[Continua a la pàgina següent] ▶

“Per fer front a la bombolla del lloguer cal poca demagògia i més efectivitat”

Acabem preguntant al president si, una vegada finalitzi el mandat, li agradaria tornar a ser alcalde de Girona:

“Jo tota la vida em sentiré alcalde. Va ser una etapa molt feliç. Però des que sóc president de la Generalitat la meua vida ha canviat radicalment, i Girona està en molt bones mans. Si quan acabi el mandat tinc la possibilitat de fer política en majúscules, no la descarto. Però ja ho veurem. Això no interessa a ningú, perquè ja no seré president. [Somriu]”

◀ [Ve de la pàgina anterior]

Parlem de Barcelona, president. Aquí, als districtes més cèntrics (Ciutat Vella, Gràcia, Eixample i part de Sant Martí i Sants), el tema estrella és el turisme. Com veu aquest debat?

Nosaltres hem dit en més d'una ocasió que hem d'anar alerta amb la turismofòbia. El turisme és un sector molt important a Catalunya. Crea llocs de treball directes i indirectes. Té efectes immediats sobre el sector serveis i el primari. Els turistes es mengen els nostres en-

“Si Barcelona va bé,
Catalunya va bé.
I al revés igual.
Tant Colau com jo
ho hem entès”

ciams, la nostra carn, es beuen la nostra llet i així amb tots els productes que produïm. Compren els nostres objectes. Consumeixen cultura i oci. Compren habitatge, mobiliari... És a dir, els 18 milions de turistes que visiten Catalunya són molt importants per a la nostra economia i la creació de llocs de treball. ¿Com podem combatre el nivell d'atur que tenim si anem en contra d'un dels sectors que té capacitat de generar ocupació? Per tot plegat, jo m'oposo a la turismofòbia.

Potser hi ha llocs on els efectes negatius col·laterals pesen més que aquesta argumentació.

Bé, dit això, també estic absolutament d'acord que el turisme, com tota activitat econòmica, ha de tenir unes pautes de regulació perquè no es converteixi en la llei de la selva i perquè es vagi adaptant tot el que calgui a l'evolució del sector. Avui hi ha una part de Barcelona que percep el turisme com un problema, és cert. Per tant, hem de veure per què està passant això, què hi ha de veritat i quins canvis s'han d'impulsar. Però sempre alertant que no podem anar en contra d'un sector que encara té una gran capacitat de creació de llocs de treball i de generació de riquesa.

Precisament, la creació de llocs de treball i la generació de riquesa és la urgència més important als districtes menys cèntrics (Nou Barris i part d'Horta i Sant Andreu). En aquests barris són molts els que ja no poden pagar ni el lloguer de casa seva.

Aquest és un tema que ens ocupa molt. I treballem per explo-

rar de quina manera podem intervenir-hi, respectant lògicament el mercat, perquè no hi hagi ni lloguers abusius ni una bombolla que exclouï part dels veïns de la possibilitat de viure al seu barri. Som conscients que hi ha una realitat que, si no la controlem, ens pot causar uns efectes perversos. Però hem de conciliar les dues coses: el dret a l'habitatge i el dret al mercat i a la propietat immobiliària.

Regular aquest mercat solucionaria el problema?

No és tant el fet de regular-lo, sinó el fet de posar incentius perquè hi hagi lloguer social. En aquest àmbit sí que les administracions, i particularment la municipal, té recursos per poder-ho fer. Segurament no pot subvencionar l'IBI, però deu poder bonificar una part d'aquest impost a canvi d'un lloguer assequible, per exemple. Bé, hi ha diverses fórmules, ara no vull destacar-ne cap en concret. El que s'ha de fer és invertir-hi molt amb diàleg, amb concertació... És un treball d'ajustament fi. És probable que el que sigui vàlid per a un barri no ho sigui per a un altre. Per tant, potser una política general per resoldre el problema no és tan convenient com la idea d'actuar zona per zona. Tot plegat demana poca demagògia i molta més efectivitat pràctica.

Últimament han firmat acords importants amb l'Ajuntament, com el de l'esperat tancament de la Model o el que permetrà fer arribar el metro als barris de la Marina. S'entén bé amb l'alcaldesa Ada Colau?

Sí, en general m'entenc bé amb el conjunt d'alcaldes i alcaldesses, i en particular amb l'alcaldesa de la capital de Catalunya. Gairebé és una obligació, però també és una convicció. Si Barcelona va bé, Catalunya va bé. I si les coses li van bé a Catalunya, a Barcelona també. Això ho hem entès tots dos i, per tant, des d'aquest punt de vista ja hem demostrat que ens podem entendre. Vostè acaba de posar alguns exemples de grans acords, dels quals n'estic molt orgullós.

En destacaria algun en particular?

El de la Model, perquè feia dècades que es reclamava i ara, sense fer gaire soroll, hem pres decisions pràctiques. Això és el que jo voldria posar en relleu, perquè són coses que sumen. Repeteixo: si Barcelona va bé, Catalunya va bé. I al revés igual.

Creu que Barcelona va bé després de dos anys de govern Colau? El seu partit a nivell local diu que

veu la ciutat “degradada”, “sense rumb”... I a districtes com les Corts i Sarrià s'han viscut fenòmens, com el de les okupacions, que han aixecat polseguera en llocs gens habituats a aquestes situacions.

Jo no puc fer les funcions de cap de l'oposició de l'Ajuntament de Barcelona. Jo respecto tothom i, per tant, no entraré en un debat d'anàlisi política de la ciutat. Tinc la meua opinió al respecte, lògicament, però jo visc a Girona i conec bé la realitat d'allà. La de Barcelona la conec prou bé, però crec sincerament que no em pertoca a mi entrar ara en un debat de la gestió municipal de la ciutat.

Li preguntava en tant que capital de Catalunya, perquè com deia vostè, per al país és molt important que Barcelona vagi bé.

Davant dels grans desafiaments que té el país, jo estic convençut que Barcelona no s'hi girarà d'esquena. Finalment, estic content que avui l'Ajuntament de Barcelona, després d'un període inicial que podia ser incert, estigui amb el Mobile World Congress, per exemple. Em satisfà que passi

“Estic content que Barcelona es comprometi a defensar el dret a decidir”

això. I és que el fet que alguns dels projectes que té el país comptin amb l'empenta de Barcelona és fonamental, perquè és una gran ciutat internacional. També estic content que Barcelona es comprometi a defensar el dret a decidir i que la seva alcaldessa participi en el Pacte Nacional pel Referèndum.

Però encara no ha posat a votació l'adhesió de la ciutat a l'Associació de Municipis per la Independència.

No... [Somriu]. Però a mi sempre m'agrada veure les coses en positiu. I com que el president de la Generalitat no pot fer de cap de l'oposició d'enlloc, ni de Barcelona ni de cap altre municipi, l'obligació que té el Govern és la de col·laborar amb tots els ajuntaments. I jo crec que això també val a l'inrevés. Els ajuntaments tenen una part de responsabilitat amb el país. I més si s'és la capital de Catalunya. En aquest cas, crec que hi ha un plus de responsabilitat. Tot plegat és un win-win, i en aquest escenari ens movem. ■

Celebra el Dia Mundial de l'Aigua al Museu Agbar!

26 de març d'11 h a 14 h
Descobreix el camí de l'aigua abans i després de l'aixeta
 (Experiments i dinàmiques per descobrir les funcions de la Central Cornellà dins el cicle integral de l'aigua.)
 ACTIVITAT FAMILIAR. Edat recomanada de 6 a 12 anys

Del 18 al 26 de març
Portes obertes
 Horari: de 10 h a 18 h de dimarts a dissabte, diumenges de 10 h a 14 h

19 i 26 de març
 A les 11 h i a les 12 h
Visita comentada
 PÚBLIC GENERAL

A les 13 h
Posada en moviment de la màquina de vapor

ACTIVITATS GRATUÏTES

22 MARZO
 DÍA MUNDIAL DEL AGUA

www.museudelesagües.cat
 Ctra. de Sant Gal, 4-5
 08940 Cornellà de Llobregat
 Tel. 933 429 538

Com arribar-hi:
 Metro: L5 Cornellà Centre
 Trambak: T1, T2 Les Aigües
 FGC: 8 Cornellà Riera
 Bus: 67, 68, L74, L75, L77, L82, L85

línia 20 edicions
 418.617 exemplars
 difusió controlada per OJD-PGD

Barcelona · Barcelonès Nord · l'Hospitalet · Baix Llobregat · Baix Maresme · Vallès · Terres

comunicació21

publicitat@comunicacio21.com · 686 429 517 · comunicacio21.cat

veïns en línia

El judici del cas Palau, en marxa

La FAVB, que exerceix d'acusació particular, confia que Millet sigui condemnat a presó

JUSTÍCIA/ La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), que exerceix d'acusació particular en el cas de l'espoli, la corrupció i el malbaratament al Palau durant els anys en els quals Fèlix Millet i Jordi Montull n'estaven al capdavant, va oferir una roda de premsa el passat 28 de febrer per explicar la seva postura un dia abans de l'inici del judici.

La presidenta, Ana Menéndez, el seu vicepresident, Albert Recio, i l'advocat Àlex Solà van ser els encarregats d'explicar el punt de vista de la federació en aquest cas. Els representants de l'entitat van explicar que aquest cas entra en una doble dimensió, de "saqueig del patrimoni públic" i de "corrupció política". Al mateix temps, es van mostrar confiats que Millet haurà d'entrar a la presó i van assegurar que en cap cas acceptaran un pacte que impliqui una rebaixa de la condemna o que serveixi per evitar que els principals acusats (els mateixos Millet, Montull, l'extresorer de Convergència, Daniel Osácar, i Gemma Montull) hagin d'ingressar a la presó.

Durant la seva compareixença, Ana Menéndez va assegurar que l'inici d'aquest judici significa "un bombardeig a l'oasi català", tot i que va lamentar que alguns dels possibles implicats en el cas no siguin jutjats perquè no s'hagi pogut provar la seva participació. Menéndez també va dir que, malgrat que el saqueig ha acabat, "no ha canviat res" en la direcció del Palau. Per la seva banda, el vicepresident Recio va apuntar que "el que estem fent és defensar el dret dels ciutadans. Estem parlant d'un procés que té una magnitud important i que suposa un desviament de fons públics absolutament obscè i, per tant, de-

fensem el dret de participar-hi". Posteriorment, Solà, que segons la FAVB ha tingut un paper clau perquè l'entitat hagi pogut exercir d'acusació particular, va afegir que espera que, un cop que hi hagi una sentència ferma sobre el cas, els acusats compleixin la pena que se'ls imposi. El lletrat va assegurar que, malgrat que la defensa faci servir l'edat avançada o possibles malalties amb l'objectiu d'aconseguir un tercer grau, aquesta qualificació s'ha de fer des de dins de la presó, de manera que no veuria motius perquè això no es produís. Tot i això, l'advocat va assegurar que intueix que els antics dirigents no passaran massa temps entre reixes. L'única 'concessió' que la FAVB va fer va ser dir que no s'oposaran a que Millet no hagi d'estar present a les sessions del judici, de manera que només hi haurà de ser a l'inici del judici i al seu final.

MILLET IMPLICA CDC

En la seva primera compareixença davant el jutge, Millet va confessar l'espoli del Palau, però també va implicar CDC en el cas. L'empresari va afirmar que el Palau servia per desviar diners de Ferrovial a Convergència a canvi d'adjudicacions d'obra pública i va afegir que un 2,5% del total del cost de l'obra era per a CDC, que ell rebia un 1% i que Montull es quedava amb un 0,5%.

EL CAS, EN UN BLOG

Precisament per anar seguint aquesta i altres informacions destacades del judici, la FAVB ha creat un blog informatiu en el qual va explicant en diferents entrades totes les novetats que es van produint al respecte. El blog és a www.favb.cat/caspalau.

L'associacionisme de la ciutat diu adéu a un dels grans, Josep Xarles

COMIAT/ L'activista veïnal santsenc Josep Xarles va morir el passat diumenge 5 de març després de patir una llarga malaltia. Xarles va ser vicepresident de la FAVB i també va ser el fundador i el primer president del Centre Social de Sants, el pal de paller de l'associacionisme veïnal de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, fundat el 1971.

La lluita de Xarles va ser premiada l'any 2008 amb la Medalla d'Honor de Barcelona, però més enllà d'aquest reconeixement, Xarles era molt conegut i estimat en el món de l'activisme veïnal. Va arribar a la ciutat, al barri de la Bordeta, quan tenia 16 anys i de seguida es va implicar en les lluites veïnals contra el franquisme i va formar part del grup de joves activistes que es reunien a l'església de Sant Medir. Més endavant, va ser una peça clau per algunes reivindicacions que van suposar victòries importants pel districte, com ara la recuperació del Vapor Vell, la construcció del parc de l'Espanya Industrial o la transformació de les Cotxeres de Sants i, de forma més recent, de Can Batlló.

La mort de Xarles arriba poc més de tres mesos després de la d'un altre dels grans noms propis de l'associacionisme veïnal de la ciutat, Manel Andreu, que va morir el passat dia 26 de desembre i que era el president de la FAVB quan Xarles formava part de la Junta.

La FAVB torna a clamar per la regulació de les terrasses

ESPAI PÚBLIC/ Nova crida perquè les terrasses formin part "d'un projecte de ciutat accessible, habitable i sostenible". A finals del mes passat, la FAVB va publicar un manifest on tornava a reclamar la regulació de les terrasses i la preservació de l'espai públic com a un dret col·lectiu.

El text subratlla que les terrasses són part del paisatge de la ciutat des de fa temps i que s'han "acceptat i acollit amb normalitat", però alerta que la quantitat ha crescut en els darrers anys i que, en conseqüència, l'espai públic s'ha deteriorat per "la seva apropiació a gran escala pels agents econòmics i la seva destinació a finalitats privades". El manifest també recull les exigències de la FAVB, com ara que es garanteixi un espai públic ordenat i que es protegeixin els drets a la salut, al descans i a la mobilitat, que hi hagi més inspeccions per sancionar les terrasses que incompleixen la normativa o que es revisin els impostos que paguen els seus propietaris, entre altres.

veïns en línia

La UB i la FAVB fan pinya per recordar 45 anys de lluites veïnals

ASSOCIACIONISME/ La Universitat de Barcelona i la FAVB sumen forces per recordar gairebé cinc dècades de lluites veïnals a la ciutat. La federació i la UB han signat un acord perquè es traspassi l'arxiu històric de l'entitat al Pavelló de la República amb un triple objectiu: aconseguir la preservació de tot el material, que inclou alguns documents molt antics que s'han de digitalitzar, permetre la catalogació de tots ells i, per últim, facilitar l'accés a totes aquestes fonts d'informació (cartells, fotografies i textos) dels últims 45 anys a tothom qui les vulgui consultar.

El fons de la FAVB és el més important i extens que existeix sobre el paper dels veïns durant els anys de la transició i serveix per ajudar a entendre com s'ha transformat la ciutat en aquests anys. L'acord té una validesa de 10 anys, però tant la FAVB com la UB esperen renovar-lo. Això sí, manté la federació com a única propietària de tota aquesta documentació.

El conveni es va presentar el passat dia 2 amb una compareixença conjunta de la presidenta de la federació, Ana Menéndez, i del director del Centre d'Estudis Històrics Internacionals-Pavelló de la República i vicedegà de la Facultat de Geografia i Història de la UB, Andreu Mayayo.

Menéndez va felicitar-se per la importància de l'acord i va dir que això pot servir perquè les diferents associacions de veïns de la ciutat "prenguin consciència de la importància dels seus fons docu-

mentals" i els vulguin compartir. "Amb aquest acord amb la universitat volem donar visibilitat a tot el nostre llegat i posar-lo a l'abast de tothom", va afegir la presidenta.

Qui també va mostrar-se satisfet va ser Mayayo, que va destacar que "si la ciutat és com és, només és gràcies a tots els moviments veïnals", i va afegir que aquest fons documental servirà per "cobrir l'actual déficit que tenim sobre la història de l'associacionisme de la ciutat". Mayayo va explicar que a la universitat li interessa "el moll de l'os de la Favb: actes de reunions, cartes, demandes, al·legacions a plans urbanístics..." i va admetre que, gràcies a aquests documents, serà possible aportar "una visió més policèntrica del moviment veïnal, on els veïns es convertiran en els protagonistes de la història i no en actors secundaris". "Fins ara s'ha fet un relat d'un passat que no es correspon amb la realitat", va afirmar.

Després de les intervencions de Menéndez i de Mayayo va prendre la paraula l'historiador i periodista Marc Andreu, que va destacar el valor del fons de la FAVB, que "explica la història d'un temps i d'un país". Andreu també va voler destacar el paper que ha jugat la federació des del 1972 (l'any en el qual va ser legalitzada) i va assegurar que va servir com a "paraigües dels moviments democràtics que encara no estaven legalitzats". L'historiador ha tractat el tema de les lluites veïnals a la ciutat en el seu llibre *Barris, veïns i democràcia*.

Una taula rodona sobre franquisme i moviment obrer

MEMÒRIA HISTÒRICA/ Mantindre vives les lluites obreres del segle passat. Aquest va ser l'eix vertebrador de la Taula rodona sobre la repressió franquista i el moviment obrer que la Fundació Macosa del Museu Històric-Social de la Maquinista i Macosa va organitzar el passat dia 1 a la seva seu, al carrer Ferran Junoy, al districte de Sant Andreu.

Montse Milà, presidenta de la Fundació, va ser la presentadora de l'acte, que va moderar Munsu Monpió, i en el qual hi van participar Maria Calvo, una antiga membre de la JSU i del PSUC, i dos antics sindicalistes, Carles Vallejo i Domènec Martínez.

Quatre dies per recordar la figura de Berta Cáceres

HOMENATGE/ Coincidint amb el primer aniversari de l'assassinat de l'activista hondurenya Berta Cáceres, la Plataforma Berta Vive va dur a terme una sèrie d'activitats a principis d'aquest mes per homenajar la seva figura.

Les jornades van arrencar amb la projecció d'un documental sobre la seva figura als cinemes Girona i van seguir el dia 2 amb una concentració davant del consolat d'Hondures i una conferència a la Casa Amèrica. Divendres 3 es va fer el lliurament de premis del tercer festival DONAMCINE i els actes es van tancar el dia 5 amb una jornada cultural al matí i un concert a Can Masdeu, a Collserola.

Una xerrada temàtica sobre noves economies

ECONOMIA/ Els temps estan canviant ràpidament i, per tant, les relacions entre les persones també. L'economia no és un aspecte de la nostra vida quotidiana que es mantigui aliè a totes aquestes modificacions i per tal d'abordar els canvis, l'Aula Sagrada Família, a la Dreta de l'Eixample, va ser l'escenari d'una xerrada sobre noves economies el passat dia 2 de març.

En aquesta trobada, oberta a la participació dels veïns, hi van participar diferents representants del Banc del Temps de la Sagrada Família, del Mercat del Pagès, del Grup ECOS i de l'associació Esquerpa de l'Eixample Coopera.

Proposen desencallar el conflicte del Calaix de Sants sense enderrocar Can Vies

ENTITATS/ El Centre Social de Sants, amb el suport de la FAVB i del Secretariat de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, va presentar el passat 23 de febrer una proposta per desencallar la tercera i última fase de la construcció del calaix ferroviari de Sants. Aquesta iniciativa veïnal planteja modificar el Pla General Metropolità i desafectar les parcel·les encara per executar, al mateix temps que demana deixar Can Vies fora d'aquest projecte. És a dir, no enderrocar Can Vies.

Aquestes entitats defensen que aquesta proposta permetria iniciar un procés de participació veïnal per redistribuir els accessos al Calaix i a l'estació de metro de Mercat Nou del carrer Riera de Tena. Segons el Centre Social de Sants, el sistema d'execució d'aquest pla d'actuació urbanística "fa actual-

ment inviable que es posin d'acord els propietaris de les finques afectades que fa 14 anys que estan en aquesta situació", i considera que "ajornar en el temps aquesta afectació no fa més que precaritzar els veïns i veïnes que hi viuen".

En aquest escenari també caldrà veure fins on arriba el consens veïnal, ja que també hi ha veïns que consideren que Can Vies s'hauria d'enderrocar. De fet, fa unes setmanes es va presentar una altra iniciativa que demanava l'enderrocament i la construcció de la rampa, tal com establien els plànols del 2003. D'altra banda, el govern de Colau, que sempre ha defensat el manteniment de Can Vies i havia demanat a les entitats que agafessin la iniciativa, ha dit que estudiarà la proposta veïnal.

Mercat Ciutat Meridiana | Conèixer Barcelona en helicòpter?

El Mercat Ciutat Meridiana celebrarà al llarg d'aquest any una sèrie de sorteigs per atraure més clientela i promocionar-se entre els veïns del districte. De fet, aquest mes estan sorteiant cinc tractaments facials entre els clients, mentre que d'abril al juliol rifaran passeigs per Barcelona per a dues persones en bus, catamarà i, fins i tot, en helicòpter.

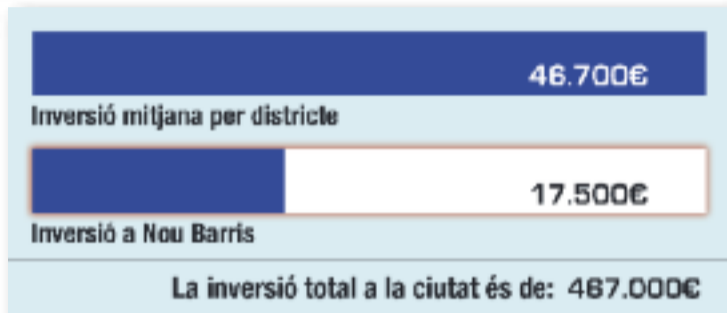
El petit comerç de Nou Barris és a la cua en inversió municipal

» L'any passat només va rebre 17.500 euros d'un total de 467.000
» Els botiguers discrepen sobre el suport que reben de l'Ajuntament

Francisco J. Rodríguez
NOU BARRIS

L'Ajuntament va invertir l'any passat 467.000 euros per a projectes d'impuls al comerç de proximitat arreu de la ciutat. D'aquesta quantitat, només 17.500 euros van anar a parar a Nou Barris, fet que el situa com el districte amb menys inversió tot i ser una de les zones de la ciutat que té un teixit comercial més feble. La xifra contrasta amb els diners que va rebre Gràcia (92.282 euros) o Sant Andreu (91.707 euros), i també amb la mitjana per districte (46.700 euros).

Des de l'Ajuntament expliquen que els projectes d'inversió impulsats als diferents districtes "s'han centrat en la dinamització en zones afectades per obres de llarga durada, per centres comercials o aquelles zones on els últims anys hi ha hagut una disminució del comerç de proximitat".

Els comerciants han valorat de manera diferent aquestes xifres. Des de l'Eix Nou Barris, tot i que esperen que aquest any la inversió sigui més gran, asseguren que el Districte ajuda els comerciants. De fet, expliquen que acaben de signar el Pla de Comerç del districte i que s'estan preparant projectes per impulsar les botigues de la zona. "Cal treballar de cara al futur", diuen. Qui no ho veu igual són els botiguers de l'Associació de Comerciants de la

Zona Nord. Qui va ser president de l'entitat fins a principis d'aquest any, José Antonio Márquez, considera que "no es fa suficient promoció" dels projectes que es fan a Nou Barris. Márquez no vol posar l'accent en el fet de si 17.500 euros són molts o pocs diners, sinó més aviat en la seva "efectivitat". "Cal optimitzar els recursos al màxim", afegeix.

En paral·lel, recentment s'ha conegut que el Districte ha aprovat mesures de foment del comerç en el marc del Pla de Desenvolupament Econòmic [veure pàgina 8].

El 80% dels barcelonins, molt satisfets amb el petit comerç

ENQUESTA ▶ Prop del 80% dels barcelonins se senten molt ben tractats quan compren al comerç de proximitat, sigui a les botigues o als mercats. Són dades de la darrera enquesta Òmnibus Municipal del desembre.

Aquesta valoració es basa en diversos aspectes relacionats amb el procés de compra i que el veïnat considera importants, com ara l'honoradesa (94,9%), el tracte rebut (94,6%) i la professionalitat (93,5%).

Pel que fa als hàbits de compra, el comerç de proximitat és

l'opció escollida per més del 90% de la ciutadania per comprar sobretot aliments –tant frescos com d'altre tipus– i altres productes d'ús quotidià.

En relació amb altres compres, com ara la roba i el calçat, un 44% continua preferint la botiga especialitzada de barri, mentre que en l'àmbit de cultura i lleure la xifra arriba al 62%.

Des del consistori assenyalen que aquestes dades confirmen la bona valoració i l'estima que els barcelonins tenen pel comerç de proximitat.

37 bars i restaurants participen en la quarta Pinxu-Panxo

GASTRONOMIA ▶ Nou Barris s'ha tornat a bolcar amb les tapes amb la quarta edició de la ruta Pinxu-Panxo, que va arrencar el passat dia 16 de març.

La principal novetat d'enguany és un lleuger augment del preu de les tapes –2,25 euros tapa i beguda–. Per altra banda, en aquesta edició participen 37 bars i restaurants del districte, dividits en cinc rutes diferents. Des de l'Eix Nou Barris, associació organitzadora, expliquen que els plànols amb tots els es-

tabliments que hi prenen part sortiran publicats pròximament.

Cada dijous, per tant, els 37 negocis oferiran una tapa de creació pròpia i una beguda. Ho faran de 7 a 10 del vespre.

Aquesta iniciativa, que rep el suport del Districte, va rebre el Premi Comerç de Barcelona l'any 2015 i, tal com expliquen des del consistori, és una "molt bona opció" per apropar-se a Nou Barris i aprofundir en "el seu tarannà culinari, experimentant gustos i aromes que el caracteritzen".

Els mercats municipals reben 66 milions de visites en un any

MERCATS ▶ Els mercats municipals van rebre durant el 2016 un total de 66,8 milions de visites, 1,5 milions més que l'any anterior. El consistori ha celebrat aquesta xifra i ha assegurat que "es confirma una tendència a l'alça" del nombre de persones que van a comprar als mercats.

L'Ajuntament també ha explicat que el tiquet mitjà dels clients durant l'any passat va ser de 16 euros, una xifra més alta

de la del 2015 però inferior a la compra mitjana que es feia abans de la crisi –gairebé 18 euros–.

Per altra banda, el consistori també ha anunciat que invertirà un total de 33 milions en obres de millora o nova construcció dels mercats municipals al llarg d'aquest 2017. Entre altres, ha destacat l'inici de les obres dels mercats de Sant Andreu, Bon Pastor i de la Vall d'Hebron.

Ofertes de feina

Maquetador

Incorporació immediata
Mitja jornada o col·laborador
Imprescindible coneixements de Photoshop i Indesign
Resident a Barcelona ciutat

Comercial de publicitat

Incorporació immediata
Alta a la Seguretat Social
Jornada completa, mitja jornada o col·laborador

Distribuïdor de periòdics amb

o sense furgoneta pròpia

Carnet de conduir B o superior
Horari comercial de dilluns a divendres
Jornada completa
Alta a la Seguretat Social o autònom

Gairebé un any després d'accedir a la presidència de la Fundació Barcelona Comerç, Salva Vendrell afronta els pròxims mesos sense alguns dels fronts oberts que tenia el 2016, com ara les diferències amb els eixos comercials més turístics, agrupats al voltant de Barcelona Oberta. Ara, però, en té de nous: la relació amb el govern municipal o els desafiaments del sector.

“Potser no tot el comerç que tenim a Barcelona pot subsistir: cal innovar”

Salva Vendrell / President de la Fundació Barcelona Comerç

Vendrell ens rep en un moment significatiu i determinant per al futur de l'entitat que presideix. Parla de la relació de la fundació amb l'Ajuntament i de projectes de futur, com ara l'Any del Comerç i la Cultura. Com a fotògraf de professió, fa una instantània de la situació actual i aposta per innovar i treballar en xarxa.

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Com està actualment la relació de la fundació amb l'Ajuntament?

Bé. La fundació ha volgut tenir una bona relació amb tots els governs, fins i tot quan hi ha hagut temes que ens han enfrontat. I ara passa exactament el mateix.

Doncs teníem entès que el conveni de la fundació amb l'Ajuntament, l'espina dorsal dels ingressos de l'entitat, estava en stand by...

No. Sí que és veritat que ens agradaria signar els convenis abans, però això no és d'aquest any, ja que passa sempre.

I en quina situació està el conveni d'enguany?

N'hem parlat, però encara no hem posat fil a l'agulla. Si tot va bé, està previst que se signi abans de l'estiu. S'ha de renegociar tot des del principi. Sabem que hi haurà partides que quedaran pràcticament anul·lades, però n'hi haurà de noves.

Quines queden anul·lades?

Hi haurà una rebaixa substancial de la partida de passarel·les. Sabem que no són una prioritat per a la Direcció de Comerç. No és una cosa que els hi faci molta il·lusió promocionar.

Per què?

Entenen que la despesa que té una passarel·la de moda és molt elevada i que no té prou retorn directe per al comerciant. Amb les desfilades mostrem als veïns que tenen tot el que volen a cinc o 10 minuts caminant. En aquest sentit la funcionalitat és molt bona, i el retorn immediat l'endemà també. Però no deixes de gastar-te molts diners en només dues hores. Si ho plantejges així, tenen la seva part de raó. Però si ho fas des del punt de vista que és una

festa per al barri, potser no és tan car. Però vaja, les prioritats ara mateix no són aquestes.

Quines són?

Treballar amb talent jove, amb dissenyadors emergents... Fer un altre tipus de passarel·la. Aquest any no es faran a la primavera, perquè no donarà temps. Bé, sí que hi haurà alguna desfilada on col·laborarem, però no sabem com, encara. Seran bàsicament de districte: s'organitzaran des dels mateixos eixos amb el suport del Districte. A la tardor començaran les nostres passarel·les renovades, a gust de tots i amb menys pressupost.

I a part de les passarel·les, hi ha cap altre tema que es vegi afectat en un futur pròxim?

L'Indicador de Comerç de Barcelona (ICoB), un estudi trimestral que es feia amb ESADE sobre l'estat del

“Volem fer l'Any del Comerç i la Cultura, amb el qual lligarem els dos mons”

comerç, ja no el fem. Treballar amb ESADE és car i entenen que el cost de l'estudi no està justificat.

Teniu cap alternativa a l'ICoB?

S'ha intentat fer alguna cosa amb el departament d'estadística del consistori. Però és un departament molt professionalitzat i, potser, el nostre mètode de treball no hi encaixaria.

Hi ha cap altre aspecte o activitat que canviaria?

No, aquests dos serien els mésponents. El que sí que farem l'any que ve és treballar la campanya de Nadal de la mà de l'Ajuntament, en comptes de fer-ne dues de diferents. Hem de col·laborar, perquè la pas-

sada campanya municipal no hagués tirat endavant sense els eixos.

Tot plegat, un signe més de l'estabilització de l'àrea de Comerç, després dels canvis de cadira inicials. Com valora la tasca de Montse Ballarín al capdavant de l'àrea?

Molt positivament. Ja no només per la Montse, amb la qual tenim una relació molt fluïda, sinó pel fet de tenir un interlocutor estable amb l'Ajuntament. Ara hi ha una directora i una regidora de Comerç –amb les feines molt ben definides– i un tinent d'alcalde, en Jaume Collboni, que ens dedica força estona.

Amb qui també sembla que han refet ponts és amb Barcelona Oberta. De fet, han creat conjuntament RETAILcat, una plataforma d'àmbit català en defensa dels interessos dels comerciants. Servirà per omplir el buit que va deixar la Confederació de Comerç?

RETAILcat no vol ocupar l'espai de ningú. És una cosa completament diferent del que s'ha fet fins ara. En reunions informals vam començar a parlar d'una possible integració entre la fundació i Barcelona Oberta. Uns mesos més tard, la Confederació va caure. I és arran d'això que s'accelera tot plegat. Per tant, s'hagués format igualment.

Què aporta de nou RETAILcat?

No pretenem ser una patronal, d'entrada. Vol treballar conjuntament diferents aspectes que uneixen a tot el sector. Cal entendre que una botiga de barri de la fundació té alguna cosa a veure amb una empresa adherida a Comertia. Ens afecten per igual qüestions com les rebaixes, els municipis turístics o les grans superfícies, i hem d'anar units. RETAILcat vol integrar, no vol fer esquerdes al sector. Totes les entitats hi estan acceptades i es respectarà la seva independència. És una visió més innovadora del comerç, potser rejuvenida per una generació que empeny molt i vol fer coses noves.

PIMEC no és a la nova entitat. Per què?

Perquè no ha volgut. No ens hem assegut formalment a parlar del tema.

Potser aspira a ocupar l'espai de la Confederació...

Exacte. Abans hi havia la Confederació i PIMEC. Quan cau la primera, l'únic representant del comerç català que queda és PIMEC.

RETAILcat tindrà un ull posat a la tramitació parlamentària de la nova llei de comerç catalana. Una norma que liberalitza les rebaixes. Com ho valora?

No hi estem d'acord. “Anar de rebaixes” s'ha convertit en un verb, en canvi no anem “d'outlets”. Cal defensar el concepte i la seva temporalitat, lligada a l'hivern i a l'estiu.

Un altre punt de l'avantprojecte de llei de comerç és l'ampliació a 75 hores d'obertura permeses a la setmana. Com ho valora?

No ens afecta, sempre i quan es respectin els llocs de feina de qualitat i no es reaprofiti personal. És mitja horeta cada dia de més. Estem acostumats a obrir moltes hores al dia i ja no ve de tres més.

No creu que afectaria la conciliació familiar?

No. Estem en un país mediterrani. Això de tancar a les sis de la tarda, anar a casa a sopar i ficar-se al llit a les vuit no va amb nosaltres. Aquí a quarts de 10, a l'estiu, és de dia.

Un clima que atrau turistes. Ha d'aprofitar-se'n el comerç?

Necessitem turisme de qualitat. El

de borratxera no ens aporta res. Cal desestacionalitzar-lo i descentralitzar-lo. Però no s'ha de demonitzar el turista. No és dolent. No fa fora la gent dels barris. Barcelona està de moda: aprofitem-ho.

En aquest sentit, com es pot portar els turistes cap a eixos perifèrics de la ciutat?

No pots fer anar el turista a barris perifèrics, d'entrada. Hauries de fer una pedagogia molt gran perquè hi acabés anant.

Parlant ara dels eixos de barri, quina és la seva realitat actual?

Potser no tot el comerç que tenim i representem a Barcelona pot subsistir. Hi ha algunes botigues que no és que no defensem, sinó que potser no estan preparades per al segle XXI. Només cal mirar al nostre voltant: encara hi ha comerços sense ordinador o amb només una calculadora sota el taulell. Així no anem bé. No podem viure del passat: cal innovar. Per tant, s'ha de fer formació, ajudar a tots aquests comerços a tirar endavant i que no se'n tanquin més.

Parlant d'innovació, quins són els plans de futur de la fundació?

Ara volem fer l'Any del Comerç i la Cultura. Va ser una idea nostra que vam plantejar al tinent d'alcalde Collboni, que ho va veure amb bons ulls. Segurament anirà de la primavera d'enguany fins a la de l'any vinent i es tractarà de fer servir el comerç per fomentar la cultura i a la inversa. Lligar els dos mons i donar un ús als nombrosos espais culturals dels barris, els quals s'utilitzen poc.

Atletisme | Tot a punt per a una nova edició de la Challenge Cros

Compte enrere per a una nova edició del Challenge Cros del districte. El pròxim diumenge 2 d'abril, el Parc Central de Nou Barris tornarà a ser l'escenari d'aquesta cursa que organitza el Consell de l'Esport Escolar de Barcelona (CEEB). En aquesta prova hi participaran nens i nenes d'entre 4 i 18 anys en proves que oscil·laran entre els dels 400 i els 2.300 metres.

La Monta afronta un mes clau de cara a la salvació

- » L'equip va cloure el març guanyant el derbi contra el Júpiter
- » L'Atlético Piferrer celebra el seu 50è aniversari amb un dinar

FUTBOL ▶ L'abril serà el mes clau per determinar el futur esportiu de la Monta. Després de cloure el mes de març amb una victòria per la mínima al derbi contra el Júpiter (1-0), els de Toni Escudero afrontaran cinc partits decisius per saber si el curs que ve seguiran a Tercera o si perden la categoria. El triomf contra els gris-i-grana ha servit per tancar amb bon regust de boca un març que va començar amb una derrota a Olot i dos empats consecutius, a casa contra el Manlleu i a Ascó.

I és que després de 31 jornades, els de la Prosperitat sumen 36 punts, sis més que els equips del descens (Sabadell B i Castelldefels). Els groc-i-negres voldran encarrilar la salvació matemàtica com més aviat millor i, per fer-ho, afrontaran cinc jornades en un dels mesos més exigents del curs.

Els pròxims tres partits de l'equip seran contra rivals directes: Santfeliuenc, Europa i Vilas-

La Monta vol repetir a Tercera la temporada que ve. Foto: UEO

sar (el primer i el tercer a domicili). La Monta tancarà el mes rebent el Figueres i visitant la Pobla.

MIG SEGLE D'ATLÉTICO PIFERRER

Un altre club del districte, que també vesteix de groc i negre, està d'aniversari. A finals del mes passat, l'Atlético Piferrer va celebrar l'acte central del seu cinquantè aniversari, un dinar que va reunir

unes 150 persones, incloent-hi alguns expresidents de l'entitat. Aquest acte va tenir moments emotius, recordant exjugadors i exmandataris destacats en aquest mig segle de vida.

Esportivament parlant, els de Dídac Sáez lideren el grup 11 de Tercera catalana amb 46 punts quan queden vuit jornades per al final de la competició.

El SESE, a punt de certificar la seva presència al 'play-off'

BÀSQUET ▶ Només queden quatre jornades per al final de la fase regular de la Copa Catalunya i el SESE té gairebé a tocar assegurar-se la lluita per entrar al *play-off* d'ascens per pujar a la lliga EBA. Els de Carlos Espona tenen dos partits d'avantatge respecte del cinquè, el Tortosa, i depenen de si mateixos per tancar el campionat entre els quatre primers.

Dues victòries gairebé assegurarien la presència a la post-temporada. Els del Virrei Amat encetaran l'abril visitant la pista del líder, l'Esparreguera, però

després afrontaran dos partits consecutius a casa contra equips de la zona baixa, l'Alpicat i el Castellar. La darrera jornada de la lliga regular serà a l'Hospitalet, contra l'Aracena Collblanc B.

REIVINDICACIÓ A CANYELLES

Per altra banda, i com va informar *Betevé*, el CBS Canyelles ha tornat a demanar a l'Ajuntament una pista coberta per poder entrenar i jugar. Actualment el club només té dos equips federats i la Federació catalana només els deixa competir a Tercera.

Àlex Rins debuta a MotoGP amb un novè lloc al Qatar

MOTOCICLISME ▶ Després de cinc mundials entre Moto3 i Moto2, Àlex Rins va debutar a MotoGP amb una novena posició en el Gran Premi de Qatar que es va disputar el passat dia 26 al Circuit de Losail.

El jove pilot de 21 anys de la Prosperitat es va estrenar puntuant amb la seva Suzuki (va sumar 7 punts) després d'una cursa que va arribar marcada per les intenses pluges que havien caigut durant tot el cap de setmana a l'emirat i que va fer que no es disputés la tanda de classificació.

Això va fer que Rins arrenqués des de la divuitena posició a la graella (a la sisena filera), però un cop que els semàfors es van apagar, el de la Prosperitat va completar una cursa molt seriosa, convertint-se en el millor debutant d'aquest mundial en la categoria reina. El seu company d'equip, Andrea Iannone, no va poder completar la prova.

El mes que ve Rins afronta dues proves a territori americà (a l'Argentina i als Estats Units) abans de disputar el Gran Premi d'Espanya, a Jerez.

Martín prepara a Tenerife els seus pròxims reptes

BOXA ▶ Sandor Martín ha triat Tenerife per preparar els seus pròxims reptes. *Arrasandor*, que si res no es complica tornarà als quadrilàters a finals del mes que ve a Pamplona, va treballar a les Canàries amb l'anglès Liam Walsh, que a finals de maig afrontarà una lluita pel campionat mundial del pes superploma.

"Després d'aquest combat a Pamplona tinc una altra prevista pel dia 10 de juny a Barcelona",

explica Martín a *Línia Nou Barris*. Un cop superats aquests dos combats, però no abans del mes de novembre, Martín tindrà l'oportunitat de lluitar pel títol europeu de l'EBU. "Ara el campió és Anthony Yigit, però defensarà el cinturó el dia 20 de maig, de manera que no sé si lluitaré contra ell", assegura Martín.

De moment, *Arrasandor* tornarà a posar rumb cap a les Canàries per seguir entrenant.

Bo Bo i Bo

Frutos secos, cereales, legumbres, chocolates, setas, azúcar, arroces, conservas, bebidas, harinas, algas, semillas, tés, infusiones, especias, miel, mermeladas, complementos dietéticos, bollería, superalimentos y muchas más cosas.

¡¡VISÍTANOS Y TE SORPRENDERÁS!!

Calle, Alcúdia, 49 - 08016 Barcelona - Tel. 93 011 14 24
www.boboibo.es - info@boboibo.es

CLAVIS GRUP
ASSESSORS IMMOBILIARIS

Verdun

CLAVIS GRUP VIA JULIA
VIA JULIA 179, BAJOS
TEL. 93 002 15 25
viajulia@grupclavis.com

SITUACIÓN OFICINAS

CLAVIS GRUP VALLDAURA
PºVALLDAURA 232, BAJOS
TEL. 93 250 34 28
valldaura@grupclavis.com

CLAVIS GRUP
ASSESSORS IMMOBILIARIS

REGALA SOMRIURES
AMB ELS NOSTRES
PACKS SOLIDARIS

REGALA **SONRISAS**

& CURSOS TALLERS SOLIDARITAT

EL PRIMER PACK SOLIDARI
AMB EL QUAL REGALES 2 SOMRIURES*

PACK India 25€

PACK COMPARTIR 39€

PACK KIDS 25€

sonrisasdebombay.org/regalasonrisas

*AMB ELS PACKS "REGALA SONRISAS" ESTÀS REGALANT 2 SOMRIURES. UN EN FORMA DE CURS O TALLER DE L'ACTIVITAT QUE T'AGRADI MÉS, I L'ALTRE ÉS EL QUE ACONSEGUIRÀS PER EN "BABU, ANKITA, SAROJ..." I MOLTS ALTRES MEMBRES DE LES COMUNITATS MÉS POBRES DELS SLUMS DE BOMBAY.

SONRISAS DE BOMBAY

agenda@comunicacio21.com

AGENDA MENSUAL

cultura21.cat
el portal català del sector de la cultura

CULTURA

DIUMENGE 2 D'ABRIL

11:00 Ja és a punt d'arribar el segon concert del Cicle de blues al Castell de Torre Baró. L'actuació, un cop més, anirà a càrrec del grup *Simews Shocks*. / Castell de Torre Baró.

Colectivo Ameno prepara un espectacle de 'downs'

Ds. 1 d'abril a les 19:00

Quietos és l'última creació de la companyia Colectivo Ameno, un espectacle de *clowns* que mostra dos homes quiets davant d'un món que no s'atura. / Centre Cívic Torre Llobeta.

TALLERS

Comença un curs trimestral per aprendre a ballar 'lindy hop'

A partir del 19 d'abril a les 19:30

El dia 19 d'abril començarà un taller trimestral de *lindy hop*. Tothom es pot apuntar amb o sense parella. El preu total del curs és de 47 euros. / Centre Cívic Torre Llobeta.

DISSABTE 1 D'ABRIL

10:30 La cloenda de l'*Aiguart* consistirà a un matí amb activitats i tallers per a tota la família, com visites guiades o els trucs per aprendre a crear i cuidar d'un petit hort a casa nostra. / Casa de l'Aigua.

DEL 10 AL 13 D'ABRIL

10:00 L'Ateneu de Fabricació Ciutat Meridiana ha preparat aquest taller de quatre sessions que servirà per fer una introducció a la programació Arduino i a la robòtica. / Ateneu de Fabricació Ciutat Meridiana.

EXPOSICIONS

FINS A L'1 D'ABRIL

Matí-Tarda Últims dies en els quals es podrà gaudir de l'exposició *Amb veu de dona*, un recull d'imatges, materials i textos que donen visibilitat i denuncien la violència masclista. / Centre Cívic Zona Nord.

DES DEL 5 D'ABRIL

Matí-Tarda *Kim Manresa. Fotografies. Nou Barris 1970-1980* és l'exposició que reivindica i dona visibilitat a les fotografies que Kim Manresa va fer al districte durant la dècada de 1970. / Centre Cívic Zona Nord.

INFANTIL

Alba Ginesta coordina una sessió de lectura de manga

Dm. 28 de març a les 17:30

Alba Ginesta coordinarà la tercera sessió del club de lectura infantil i juvenil que tindrà el manga com a protagonista. / Biblioteca Zona Nord.

DIMECRES 8 D'ABRIL

17:30 *Contes a l'africana* serà el nom d'aquesta activitat familiar que coordinarà En clau de clown. Cal confirmar l'assistència. / Centre Cívic Can Verdaguer.

DISSABTE 22 D'ABRIL

11:00 La vigília de Sant Jordi serà un bon dia perquè nens i pares gaudeixin plegats del taller *Matí infantil: Fem roses per Sant Jordi*. Activitat gratuïta, no cal reserva prèvia. / Centre Cívic Zona Nord.

ESPORTS

DIUMENGE 9 D'ABRIL

12:30 Partit de bàsquet femení corresponent a la 7a jornada del grup 4 de la Copa Catalunya entre el SESE i el CEJ l'Hospitalet. / Pavelló del Virrei Amat.

La Monta, a punt per jugar el derbi contra l'Europa

Ds. 1 d'abril a les 18:15

Partit de futbol corresponent a la 33a jornada de la Tercera divisió entre la Muntanyesa i el Club Esportiu Europa. / Municipal de Nou Barris.

14.567 raons per llegir-nos

línia nou barris

* L'Oficina de Justificació de Difusió (OJD) ha certificat que la tirada mitjana de Línia Nou Barris és de 14.567 exemplars quinzenals.

cada any seguim creixent

Per a publicitat : Tel. 686 429 517
publicitat@comunicacio21.com

nou barris és

betevé

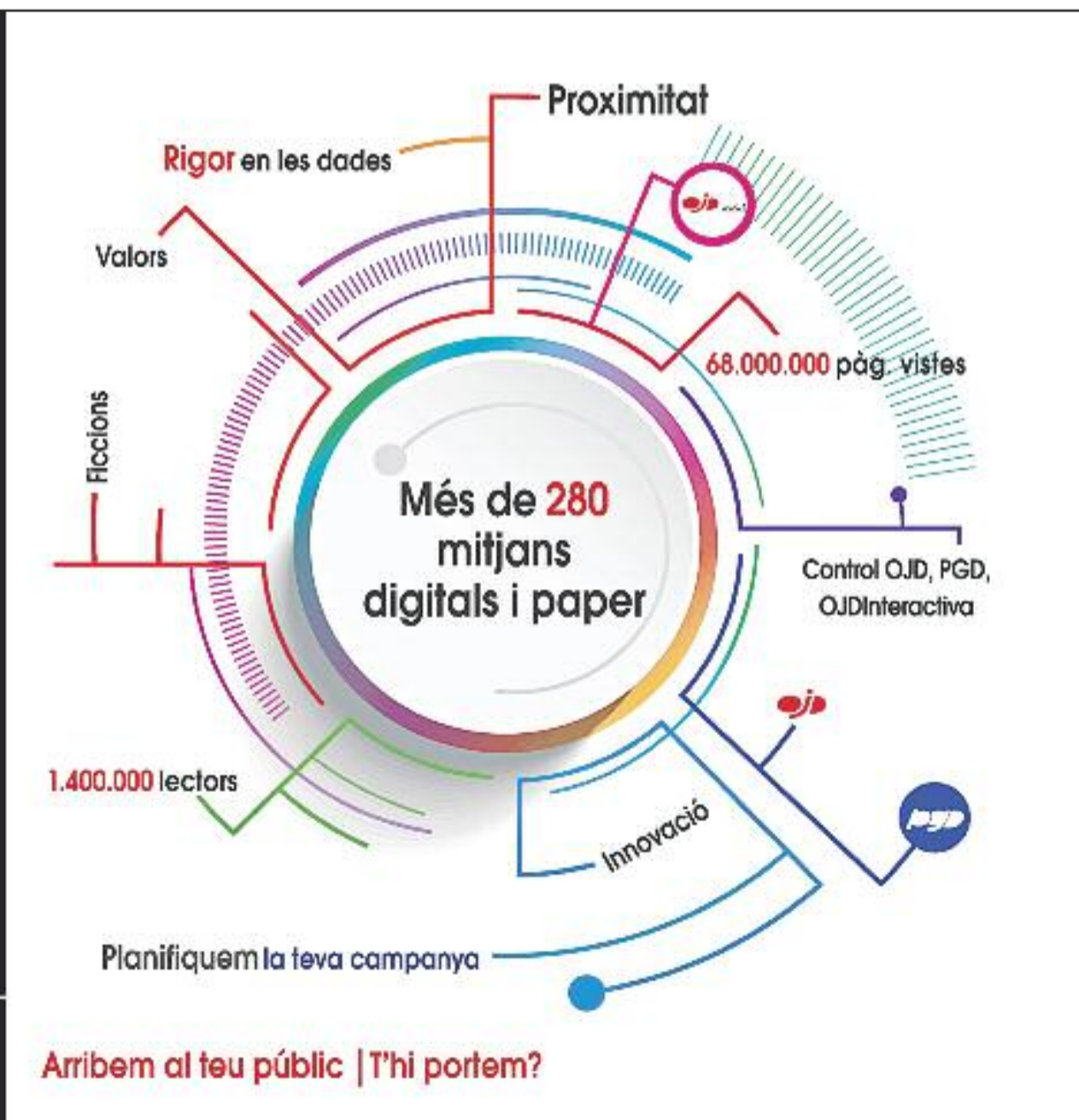
@beteve

beteve.cat/noticies

20 anys amic
mitjans d'informació i comunicació

*Mitjans de proximitat
periodisme de confiança*

AMIC - tel. 93 452 73 71
www.amic.media - info@amic.media

ÀLTIMA
Serveis Funeraris Integrals

TANATORI
BARCELONA RONDA DE DALT

QUÈ CREUS QUE HI HA DESPRÉS DE LA MORT?

☐ El cel	☐ La reencarnació
☐ El no-res	☐ Un merescut
descans

A ÀLTIMA també ens preguntem què hi ha després de la mort.
I tampoc no ho sabem. El que sí que sabem és què hi ha darrere
d'un **excel·lent servei funerari**.

902 230 238 (24 h.)

www.altima-sfi.com